

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 244

49. évfolyam

2006. szeptember 7.

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ **A Tanács 1322/2006/EK rendelete (2006. szeptember 1.) a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek (CFL-i) behozatalára vonatkozó végleges dömping-ellenes vám kivetéséről, és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1470/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról** 1

A Bizottság 1323/2006/EK rendelete (2006. szeptember 6.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 6

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Bizottság

2006/598/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. március 16.) Olaszország – Lazio Tartomány – által az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére nyújtandó (az értesítés a C(2005) 587. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 8

2006/599/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2005. április 6.) Olaszországnak a hajózás finanszírozására nyújtandó állami támogatási rendszeréről (az értesítés a C(2005) 844. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 17

2006/600/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2006. szeptember 4.) az egyes építési termékek külső tűz hatása alatti viselkedésére vonatkozó osztályozás keretében a tetőkön alkalmazott kéthéjú, fémfalú szendvicspanelek besorolásának megállapításáról (az értesítés a C(2006) 3883. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 24

2006/601/EK:

- ★ **A Bizottság határozata (2006. szeptember 5.) a rizstermékekben a nem engedélyezett, géntechnológiával módosított „LL RICE 601” szervezetre vonatkozó szükségintézkedésekről (az értesítés a C(2006) 3932. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾** 27

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 1322/2006/EK RENDELETE

(2006. szeptember 1.)

a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycsövek (CFL-i) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről, és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1470/2001/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 11. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott egyeztetést követően benyújtott bizottsági javaslatra,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Meglévő intézkedések

- (1) Az 1470/2001/EK rendelettel ⁽²⁾ (a továbbiakban: eredeti rendelet) a Tanács 0 %-tól 66,1 %-ig terjedő végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó, integrált elektronikus kompakt fénycsövek (integrated electronic compact fluorescent lamps, CFL-i) behozatalára („eredeti vizsgálat”).
- (2) A 866/2005/EK rendelettel ⁽³⁾ – egy az alaprendelet 13. cikkének megfelelő vizsgálatot követően – a Tanács az eredeti rendelet által kivetett végleges dömpingellenes intézkedéseket kiterjesztette a Vietnami Szocialista Köztársaságban, a Pakisztáni Iszlám Köztársaságban és a Fülöp-szigeteki Köztársaságban feladott ugyanilyen termék behozatalára is.

1.2. Időközi felülvizsgálatra irányuló kérelem

- (3) A 384/96/EK rendelet 11. cikkének (3) bekezdése alapján 2004. augusztus 3-án a Bizottság egy kérelmet kapott,

⁽¹⁾ HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 2117/2005/EK rendelettel (HL L 340., 2005.12.23., 17. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 195., 2001.7.19., 8. o.

⁽³⁾ HL L 145., 2005.6.9., 1. o.

amely a rendelet hatálya alá eső termékek körének vizsgálatára korlátozódott. A kérelmet a Steca Batterieladesysteme und Präzisionselektronik GmbH („a kérelmező”) nyújtotta be, amely kompakt fénycsöveket importál a Kínai Népköztársaságból. A kérelmező egyenárammal működő kompakt fénycsöveket („DC-CFL-i”) importált. A kérelmező azt állította, hogy ezek alapvető műszaki és fizikai jellemzői, valamint végfelhasználási területük különbözik a váltóárammal működő kompakt fénycsövekéitől („AC-CFL-i”). A kérelmező azt állította továbbá, hogy a váltóáramú kompakt fénycsövekre csak a hatályos dömpingellenes vámoknak kellene kiterjednie, hiszen az eredeti vizsgálat is csak e fénycsövekre irányult. A kérelmező következőképpen tehát azt állította, hogy az egyenáramú kompakt fénycsöveket kifejezetten ki kell vonni a dömpingellenes vám hatálya alól, és hogy ennek megfelelően módosítani kell az érintett termék eredeti rendeletben szereplő meghatározását. A kérelmező azt is kérte, hogy az egyenáramú kompakt fénycsövek termékköréből történő kivonásának visszaható hatálya is legyen.

1.3. Vizsgálat kezdeményezése

- (4) Miután a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően megállapítást nyert, hogy elegendő elfogadható bizonyíték áll rendelkezésre, a Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽⁴⁾ közzétett értesítésben („a vizsgálat megindításáról szóló értesítés”) jelentette be, hogy az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének értelmében részleges időközi felülvizsgálatot kezdeményez, amely a termékkör vizsgálatára korlátozódik.

1.4. A vizsgálat

- (5) A Bizottság a vizsgálat kezdeményezéséről hivatalosan tájékoztatta a Kínai Népköztársaság (a továbbiakban: KNK) hatóságait, a KNK-beli gyártókat/exportőröket, azokat az importőröket a Közösségben, akikről tudott volt, hogy érintettek, a közösségi gyártókat, valamint a gyártók Közösségen belüli társulásait. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy álláspontjukat írásban ismertessék, valamint az értesítésben megállapított határidőn belül szóbeli meghallgatást kérjenek.

⁽⁴⁾ HL C 301., 2004.12.7., 2. o.

- (6) A Bizottság minden olyan féltől, akiről tudott volt, hogy érintett, és minden más olyan vállalattól, amely a vizsgálat megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőn belül jelentkezett, alapvető információkat kért a következőkről: árbevétel, eladások értéke és mennyisége az Európai Közösségben, gyártási kapacitás, tényleges gyártás, a kompakt fénycsővek, valamint önmagában az egyenáramú kompakt fénycsővek teljes importjának értéke és mennyisége. A Bizottság összegyűjtött és ellenőrzött minden általa szükségesnek vélt információt annak megvizsgálásához, hogy szükséges-e a jelenlegi intézkedések hatályának módosítása.
- (7) E vizsgálatban öt KNK-beli gyártó/exportőr, egy közösségi gyártó, egy KNK-beli exportőrhöz/gyártóhoz kötődő importőr és 11 független importőr működött együtt és nyújtotta be a fenti (5) preambulumbekzdésben említett alapvető információkat.

1.5. Vizsgálati időszak

- (8) A vizsgálati időszak (a továbbiakban: VI) 2003. november 1-jétől 2004. október 31-ig tartott.

1.6. Nyilvánosságra hozatal

- (9) Valamennyi érintett felet tájékoztatták azokról a lényeges tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján e következtetésekre jutottak. Az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésével összhangban, a felek számára biztosítottak egy időszakot, amely alatt – a nyilvánosságra hozatalt követően – ismertethették észrevételeiket.
- (10) Ezután sor került a felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételek mérlegelésére, és adott esetben a megállapítások értelemszerű módosítására.

2. ÉRINTETT TERMÉK

- (11) Az érintett termék az eredeti rendelet 1. cikkében meghatározottak szerint, a jelenleg az ex 8539 31 90 KN-kód alá sorolt integrált elektronikus kompakt fénycső. A CFL-i olyan egy vagy több üvegcsővel rendelkező elektronikus kompakt kisülési fénycső, amelyben az összes világító elemet és elektronikus alkatrészt a lámpaaljzathoz rögzítették, vagy abba beleépítették. Amint az a Kínai Népköztársaságból származó integrált elektronikus kompakt fénycső (CFL-i) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2001. február 7-i 255/2001/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) (11) preambulumbekzdésében szerepel, és amelyet az eredeti rendelet végleges ténymegállapításai is megerősítettek, az érintett terméket arra tervezték, hogy a *hagyományos* izzólámpákat helyettesítse, és beleillik az izzólámpák foglalatába.
- (12) Míg az eredeti vizsgálat során különböző terméktípusokat azonosítottak többek között élettartamuk, watt-

teljesítményük és borításuk alapján, a különböző bemeneti feszültséget nem vizsgálták, és az eredeti vizsgálat alatt ezt egyetlen érintett fél sem említette.

3. A VIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

3.1. Módszertan

- (13) Annak eldöntésére, hogy az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsővek vajon egyetlen vagy két különböző terméknek minősülnek-e, megvizsgálták, hogy az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsőveknek megegyeznek-e az alapvető fizikai és műszaki jellemzői, valamint végfelhasználási területei. Ebben a tekintetben a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek egymással való felcserélhetőségét és Közösségen belüli versenyt is vizsgálták.

3.2. Alapvető fizikai és műszaki jellemzők

- (14) Minden kompakt fénycső két alapvető elemből áll: egy (vagy több) gáz kisülési cső és egy előtét. Alapjában véve az előtét továbbítja az elektronokat a gáz kisülési csőbe. Az elektronok aktiválják a gázt, amely fény formájában energiát bocsát ki.
- (15) A váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek bemeneti feszültsége azonban különböző, vagyis a váltóáramúnál (AC-CFL-i) váltakozó és az egyenáramúnál (DC-CFL-i) egyenletes. Ennek következtében az egyenáramú kompakt fénycsőben használt előtétnek különböznie kell a váltóáramúban használttól, mert ez utóbbinak kiegészítő funkciókat is el kell látnia, nevezetesen az egyenáramot váltóárammá kell alakítania, hogy így fény jöhessen létre.

- (16) A közösségi gazdasági ágazat úgy érvelt, hogy az eredeti vizsgálatban az analóg országban (Mexikó) gyártott terméket hasonló terméknek tekintették, jóllehet az itt gyártott kompakt fénycsőveket alacsonyabb feszültségre készítették. Ezért az alacsony feszültségű rendszerekben használt váltóáramú kompakt fénycsővet ugyanannak a terméknek kell tekinteni, mint az egyenáramú kompakt fénycsővet. Mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy jóllehet Mexikóban más a hálózati feszültség, mint a Közösségben, mind a Mexikóban mind pedig a Közösségben gyártott kompakt fénycsővek váltóárammal működnek. Mindkettőnek pontosan ugyanazok a funkciói, vagyis hogy egymás piacain felváltsák a hagyományos izzólámpákat.

- (17) E felülvizsgálatban a két lámpa között nem csupán a feszültség a különbség, mint a mexikói lámpák fent említett esetében, hanem az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsővek áramellátásának felépítése is, amely különböző alkatrészeket igényel, és ezért különböző műszaki jellemzőkkel ruhazza fel mindkét típust.

⁽¹⁾ HL L 38., 2001.2.8., 8. o.

3.3. Alapvető végfelhasználási terület és felcserélhetőség

- (18) Mint a (11) preambulumbekkezdésben már említésre került, az eredeti vizsgálat által érintett termék arra szolgál, hogy felváltsa a *hagyományos* izzólámpákat.
- (19) A közösségi gazdasági ágazat és a KNK-beli exportáló gyártók által szolgáltatott információk alapján a teljes közösségi kompakt fénycsőfogyasztásnak kevesebb mint 2 %-át teszi ki az egyenáramú kompakt fénycsővek fogyasztása. Ebből az következik, hogy a váltóáramú kompakt fénycső a leginkább importált és használt kompakt fénycsőtípus a közösségi piacon, hiszen ez teszi ki a teljes behozatal és a teljes közösségi eladások szinte 100 %-át.
- (20) A fentiek figyelembevételével a váltóáramú kompakt fénycsővek alkalmasak a leginkább használt izzólámpák felváltására, és beleilleszkednek ezeknek az izzólámpáknak a foglalatába. Mivel az egyenáramú kompakt fénycsővek nem ugyanazt a bemeneti áramot használják, hagyományos izzólámpa foglalatába helyezve nem is fognak világítani. Ellenkező esetben – azaz ha egy váltóárammal működő kompakt fénycsövet egyenáramú foglalatba kell csavarni – szintén nem kapunk fényt. Következésképpen ahhoz, hogy az egyenáramú kompakt fénycső fényt bocsásson ki, egyenárammal kell ellátni, ahhoz pedig, hogy a váltóáramú kompakt fénycső fényt bocsásson ki, váltóárammal kell ellátni.
- (21) Ezenkívül az ideiglenes rendelet (110) preambulumbekkezdése sorolja fel a váltóáramú kompakt fénycsővek alkalmazási területeit, azaz a magánháztartások, az ipar és számos kereskedelmi létesítmény, mint például üzletek és éttermek, míg egyenáramú kompakt fénycsőveket – ritka kivételektől eltekintve – nem használnak ezeken a helyeken. A váltóáramú kompakt fénycsővek használói többnyire a közcélú villamos hálózathoz kapcsolódnak, míg egyenáramú kompakt fénycsőveket olyan területeken használnak, amelyek nem kapcsolódnak a közcélú villamos hálózathoz, és így jobbra más villamosenergia-ellátásra támaszkodnak (akkumulátor, napelemes rendszerek, fotovoltaiikus panel). E fénycsőveket elszigetelt vagy vidéki területeken használják bányászati célokra, menedékhelyek megvilágítására, tábori világításra, hajókon stb. Ennek alapján megállapítást nyert, hogy az egyenáramú kompakt fénycsővek nem válthatják föl a hagyományos izzólámpákat, következésképpen a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek nem cserélhetők fel egymással.
- (22) Ezért az a következtetés vonható le, hogy az eredeti rendelet értelmében hagyományos izzólámpának az olyan lámpák tekinthetők, amelyek váltóárammal működnek.
- (23) A közösségi gazdasági ágazat azt állította, hogy – a fentiek ellenére – a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek végfelhasználási területe – vagyis a fény előállítás – megegyezik. Ezért egyetlen terméknek kell tekinteni őket. Ebben a tekintetben a közösségi

gazdasági ágazat a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsőveket különböző gépkocsitípusokhoz hasonlította attól függően, hogy benzines avagy dízelmotorral működnek-e. A közösségi gazdasági ágazat úgy érvelt, hogy mindkét autótípusnak azonosak a funkciói – gépesített közúti személyszállítás –, és ezért egyetlen terméknek tekinthetők.

- (24) Mindazonáltal – eltekintve attól a tényről, hogy annak eldöntése, hogy a benzinmotoros és dízelmotoros autók egyetlen terméket képeznek-e, nem tárgya ezen időszakos felülvizsgálatnak – a fenti összehasonlítás helytelennek minősült, mert rossz paraméterre összpontosít (a motorra). Ebben az esetben a lényeges paraméter az, hogy a terméknek megvannak-e azok a fizikai és műszaki jellemzői, hogy világítson, ha egy hagyományos izzólámpa foglalatába helyezzük.
- (25) Néhány fél azt állította, hogy csekély számú váltóáramú kompakt fénycsőmodell mind váltóárammal mind pedig egyenárammal képes működni. Ezekről a fénycsővekről megbizonyosodott, hogy végfelhasználási területük ugyanaz mint a kizárólag váltóárammal működő kompakt fénycsővéké. Ezért váltóárammal működő fénycsőveknek tekinthetők.
- (26) A fentiekből az következik, hogy a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek nem cserélhetők fel egymással és ezért végfelhasználási területük sem azonos.

3.4. Verseny a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsővek között

- (27) A fentiek értelmében a váltóáramú és az egyenáramú kompakt fénycsőveket nem ugyanazon az alkalmazási területen használják, és így nem cserélhetők fel egymással, hanem különböző piacokat látnak el. Ezenkívül – sajátos végfelhasználási területei miatt – egyenáramú kompakt fénycsövet csak specializálódott üzletekben vagy közvetlenül a gyártótól lehet beszerezni. Ezzel ellentétben váltóáramú kompakt fénycső a legtöbb tömegfogyasztási terméket árusító üzletben beszerezhető.
- (28) Az egyetlen együttműködő EK-beli gyártó azt állította, hogy váltóáramú hálózatba kapcsolt területeken a fogyasztók választhatnak, hogy fotovoltaiikus panelekkel vagy napelemekkel szerelik fel magukat, amelyek egyenáramot szolgáltatnak. Ezért a gyártó azt állította, hogy verseny van az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsővek között. Meg kell jegyezni, hogy az energiaellátás e két forrása közötti választás olyan döntés, amely – a szükséges beruházás szintje, valamint annak okán, hogy ez a döntés a házban található összes elektromos üzemű berendezést érinti – messze túlmutat a kompakt fénycsővek egyszerű használatán. Ezért meglehetősen valószínűtlen, hogy a fotovoltaiikus panelekbe történő beruházások csupán az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsővek közötti verseny miatt jönnének létre. Megjegyzendő, hogy az egyenáramú kompakt fénycsővek drágábbak, mint a váltóáramúak, ezért úgy tekinthető, hogy a gazdasági logika sem támasztja alá ezt az állítást. Ezen az alapon az állítást el kellett utasítani.

- (29) Mivel az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsövek nem használhatók azonos típusú villamos hálózaton, ebből következően nincs verseny a két típus között.

3.5. Az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsövek közötti különbségtétel

- (30) Felmerült az az érv, hogy az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsöveket nem lehet egyértelműen megkülönböztetni. Ebben a tekintetben rá kell mutatni, hogy – jóllehet mind az egyenáramú, mind a váltóáramú kompakt fénycsövek egyaránt az ex 8539 31 90 KN-kód alá esnek – a két típus könnyen megkülönböztethető. Valójában az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsövek megkülönböztetésére a következő ismérvet lehet alkalmazni: váltóáramú foglalatba csavarva és áram alá helyezve az egyenáramú kompakt fénycső nem ad fényt.
- (31) Továbbá az egyenáramú kompakt fénycsöveket egyértelműen jelölik, vagyis az alacsony bemeneti feszültség világosan fel van tüntetve a terméken annak érdekében, hogy megakadályozza a fogyasztókat abban, hogy ezeket a lámpákat váltóáramú foglalatokban használják, és így tönkretégyék.

4. KÖVETKEZTETÉS A TERMÉKKÖRRŐL

- (32) A fenti megállapítások alátámasztják, hogy az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycsövek alapvető fizikai és műszaki jellemzői különböznek, és alapvető végfelhasználási területük sem azonos. Nem cserélhetők föl egymással és nem versenyeznek egymással a közösségi piacon. Ezen az alapon az a következtetés vonható le, hogy az egyenáramú és a váltóáramú kompakt fénycső két különböző termék, és a KNK-ból származó kompakt fénycsövekre vonatkozó hatályos dömpingellenes vám nem alkalmazható az egyenáramú kompakt fénycsövek behozatalára. Ebből az is következik, hogy az eredeti vizsgálat az egyenáramú kompakt fénycsövekre nem terjedt ki, jóllehet ezt az eredeti rendelet nem határozta meg kifejezetten.
- (33) A fentiek alapján a jelenlegi intézkedések hatályát az eredeti rendelet módosításával kell pontosítani.
- (34) Minthogy az 1470/2001/EK rendelet által kiszabott intézkedéseket a 866/2005/EK rendelet kiterjesztette a Vietnamban, Pakisztánban és/vagy a Fülöp-szigeteken feladott kompakt fénycsövek importjára is – függetlenül attól, hogy vietnami, pakisztáni vagy fülöp-szigeteki származásúnak vannak-e nyilvánítva – ezt a rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.

5. A VISSZAHATÓ HATÁLYÚ ALKALMAZÁS IRÁNTI KÉRELEM

- (35) A (32) és (33) preambulumbekendések következtetései alapján – melyek szerint az egyenáramú kompakt fénycsövek nem tartoztak a KNK-ból származó kompakt

fénycsövek importjára vonatkozó dömpingellenes intézkedések kiszabásához vezető eredeti vizsgálatban érintett termékek közé – a termékkört visszaható hatállyal a végleges dömpingellenes vámok kivetésének dátumáig kell pontosítani.

- (36) Vagyis azon importügyletek esetében, amelyek egyenáramú kompakt fénycsövekhez kötődtek, a Közösségbe történő behozatalok alkalmával az integrált elektronikus kompakt fénycső (CFL-i) behozataláról szóló 1470/2001/EK tanácsi rendelet alapján befizetett végleges dömpingellenes vámokat vissza kell téríteni. A visszatérítést a nemzeti vámhatóságoktól kell igényelni az alkalmazható nemzeti vámszabályokkal összhangban, valamint a Közösség saját forrásainak és különösen a Közösség saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 1150/2000/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1470/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) Végleges dömpingellenes vámot kell alkalmazni a Kínai Népköztársaságból származó, az ex 8539 31 90 KN-kód (2004. szeptember 10-ig 8539 31 90*91 TARIC-kód és 2004. szeptember 11-től 8539 31 90*95 TARIC-kód) alá tartozó, váltóárammal működő, egy vagy több gázcsővel rendelkező, olyan integrált elektronikus kompakt fénycső (ideértve a mind váltóárammal, mind pedig egyenárammal működő integrált elektronikus kompakt fénycsövet is) behozatalára, amelyben az összes világító elemet és elektronikus alkatrészt a lámpaaljzathoz erősítették vagy abba beleépítették.”

2. A 2. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A 255/2001/EK rendelettel a Kínai Népköztársaságból származó, váltóárammal működő, egy vagy több gázcsővel rendelkező, olyan integrált elektronikus kompakt fénycső (ideértve a mind váltóárammal, mind pedig egyenárammal működő integrált elektronikus kompakt fénycsövet is) – amelyben az összes világító elemet és elektronikus alkatrészt a lámpaaljzathoz erősítették vagy abba beleépítették – behozatalára kivetett, ideiglenes dömpingellenes vámmal biztosított összegeket a véglegesen kivetett vám összegében be kell szedni. A 255/2001/EK rendeletnek megfelelően, a Zhejiang Sunlight Group Co., Ltd. vállalat által előállított importáru tekintetében ideiglenes vámmal biztosított összegeket a Zhejiang Yankon Group Co., Ltd (A241 kiegészítő TARIC-kód) által előállított importárua véglegesen kivetett vám összegében kell beszedni.”

(¹) HL L 130., 2000.5.31., 1. o.

2. cikk

A 866/2005/EK tanácsi rendelet 1. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Kínai Népköztársaságból származó, az ex 8539 31 90 KN-kód (2004. szeptember 10-ig 8539 31 90*91 TARIC-kód és 2004. szeptember 11-től 8539 31 90*95 TARIC-kód) alá tartozó, váltóárammal működő, egy vagy több üvegcsővel rendelkező, olyan integrált elektronikus kompakt fénycső, amelyben az összes világító elemet és elektronikus alkatrészt a lámpaaljzathoz erősítették vagy abba beleépítették (ideértve a mind váltóárammal, mind pedig egyenárammal működő integrált elektronikus kompakt fénycsövet is) behozataláról szóló 1470/2001/EK rendelet által kivetett 66,1 %-os végleges dömpingellenes vámot ki kell terjeszteni a Vietnamban, Pakisztánban és/vagy a Fülöp-szigeteken feladott, váltóárammal működő, egy vagy több üvegcsővel rendelkező integrált elektronikus kompakt fénycsőre is, amelyben az összes világító elemet és elektronikus alkatrészt a lámpaaljzathoz

erősítették, vagy abba beleépítették (ideértve a mind váltóárammal, mind pedig egyenárammal működő integrált elektronikus kompakt fénycsövet is), függetlenül attól, hogy vietnami, pakisztáni vagy fülöp-szigeteki származásúnak nyilvánították-e. (8539 31 90*92 TARIC-kód).”

3. cikk

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2001. február 9-től kell alkalmazni.

(2) Az 1470/2001/EK rendelet alapján 2001. február 9. és e rendelet hatálybalépése közötti időpontban kifizetett, dömpingellenes vám után járó valamennyi visszatérítést a 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1150/2000/EK, Euratom rendelet rendelkezéseinek és különösen e rendelet 7. cikkének sérelme nélkül kell teljesíteni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 1-jén.

a Tanács részéről
az elnök
E. TUOMIOJA

A BIZOTTSÁG 1323/2006/EK RENDELETE**(2006. szeptember 6.)****az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs és zöldség behozatalára vonatkozó intézkedések alkalmazása részletes szabályainak megállapításáról szóló, 1994. december 21-i 3223/94/EK ⁽¹⁾ bizottsági rendeletre és különösen annak 4. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően a 3223/94/EK rendelet a mellékletében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azon szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

- (2) A fenti szempontokat figyelembe véve, a behozatali átalányértékeket az e rendelet mellékletében szereplő szinteken kell meghatározni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 3223/94/EK rendelet 4. cikkében említett behozatali átalányértékeket a mellékletben található táblázat határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet 2006. szeptember 7-én lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 6-án.

a Bizottság részéről
Jean-Luc DEMARTY
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 337., 1994.12.24., 66. o. A legutóbb a 386/2005/EK rendelettel (HL L 62., 2005.3.9., 3. o.) módosított rendelet.

MELLÉKLET

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék belépési árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról szóló, 2006. szeptember 6-i bizottsági rendelethez

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód ⁽¹⁾	Behozatali átalányérték
0702 00 00	052	83,4
	999	83,4
0707 00 05	052	85,3
	999	85,3
0709 90 70	052	85,1
	999	85,1
0805 50 10	388	63,0
	524	47,9
	528	58,0
	999	56,3
0806 10 10	052	74,7
	220	178,5
	400	181,8
	624	105,2
	999	135,1
0808 10 80	388	87,1
	400	95,4
	508	80,5
	512	100,7
	528	59,3
	720	81,1
	800	174,2
	804	107,2
	999	98,2
0808 20 50	052	105,7
	388	91,7
	720	88,3
	999	95,2
0809 30 10, 0809 30 90	052	114,3
	999	114,3
0809 40 05	052	70,3
	066	44,7
	098	41,6
	624	150,5
	999	76,8

⁽¹⁾ Az országok nomenklatúráját a 750/2005/EK bizottsági rendelet határozza meg (HL L 126., 2005.5.19., 12. o.). A „999” jelentése „egyéb származás”.

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. március 16.)

Olaszország – Lazio Tartomány – által az üvegházhatást okozó gázok csökkentésére nyújtandó

(az értesítés a C(2005) 587. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/598/EK)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

(2) Olaszország 2003. július 23-án válaszolt.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdésére,

(3) Az ACEA SpA (továbbiakban „ACEA”), mint a támogatás címzettje, 2003. szeptember 8-án válaszolt. 2003. szeptember 15-én ezt a választ számos többi kérvénnyel együtt Olaszországba továbbították az észrevételek bemutatása céljából. A kérések a következőkre vonatkoztak:

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

— az ACEA és Electrabel között az AEP létrehozására irányuló első részvénytársaság egy példánya;

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket az említett cikkeknek ⁽¹⁾ megfelelően, és tekintettel ezekre az észrevételekre,

— az ACEA tevékenységének az AEP-be való áthelyezésének feltételei, különösen ha a szóban forgó intézkedést figyelembe vették volna;

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) A Bizottság a 2003. május 13-i határozatával, ugyanazon a napon levélben értesítve erről Olaszországot, a tárgyban említett ügyről szóló, a 88. cikk (2) bekezdésén alapuló vizsgálati eljárásról határozott és felkérte Olaszországot valamint az érdekelt feleket észrevételeik ⁽²⁾ megtételére.

— az ACEA azon tevékenységei, melyeket a visszatérítés terhelt volna.

⁽¹⁾ HL C 188., 2003.8.8., 8. o.

⁽²⁾ Lásd az 1. pontot.

(4) Olaszország először 2004. március 18-án válaszolt, majd 2004. április 29-én.

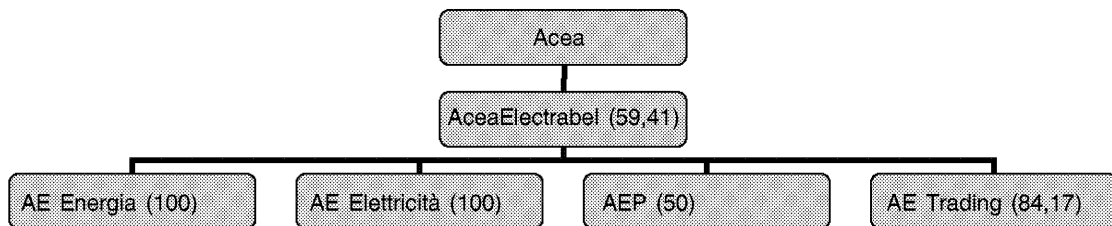
II. A TÁMOGATÁS LEÍRÁSA

- (5) A támogatás eredetileg két energiatakarékossági projektre vonatkozott: egy, a Lazio Tartomány által finanszírozott távfűtési hálózatra és egy széltermőre. Mindkét projektet kompatibilisnek ítélték, ám az első projekttel szemben az 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet szerint, a „Deggendorf” jogeset⁽³⁾ alapján eljárást kezdeményeztek. A projekt a Rómához közeli Torino Mezzocamino területének távfűtési hálózatára vonatkozik. A hálózatot egy részleges újrafelújítás és átalakítás alatt levő generátoregység látja el energiával, amely egy új negyed fűtést biztosít majd. Két másik Róma melletti településrész – Torino Sud és Mostacciano – egy távfűtési hálózat révén már csatlakozott a központi ellátóegységhez. Az új projekttel bővül a hálózat, melynek vezetői 14 km hosszúak lesznek.
- (6) Ennek a projektnek a beruházási költsége 9 500 000 euro. Az összeg a hőszolgáltató rendszerrel kapcsolatos beruházási költségekre korlátozódik, kivéve az erősített turbinát. A támogatás költsége 3 800 000 euro.

- (7) Az intézkedés jogalapja a Lazio Tartományi Kormány 1999. augusztus 6-i 4556. sz. rendelete, amellyel a „carbon tax” által finanszírozott projekteket kiválogatták. Az intézkedés finanszírozása pontosan az 1998. december 23-án elfogadott pénzügyi törvény (448/98 törvény) 8. cikke által bevezetett „carbon tax”-ból történik. A környezetvédelmi miniszter 2000. július 20-i, 337. számú rendeletével hagyta jóvá az adók révén befolyt összegeknek a tartomány által történő felhasználásának feltételeit és módját.

III. A TÁMOGATÁS CÍMZETTJEI

- (8) A támogatás címzettje az ACEA, a római önkormányzat korábbi vállalata volt. Számos más vállalat, köztük az Electrabel bevonásával zajló átszervezést követően a címzett jelenleg egy másik vállalat, az Acea Electrabel Produzione (AEP). Az AEP-t 50 %-ig az Electrabel Italia és 50 %-ban az AceaElectrabel ellenőrzi. Az első 100 %-ig a belga Electrabel ellenőrzése alatt áll. A másodikat 40,59 %-ban az Electrabel Italia és 59,41 %-ban az ACEA ellenőrzi.

Megjegyzés: az ACEA csoport grafikonja; a zárójelben szereplő számok az ellenőrző ellenőrzési fokát jelzik; a többi a belga Electrabel csoport olasz leányvállalatát, az Electrabel Italia-t illeti.

IV. A 88. CIKK (2) BEKEZDÉSÉBEN MEGHATÁROZOTT ELJÁRÁS INDOKLÁSA

- (9) A Bizottság megállapította⁽⁴⁾, hogy a szóban forgó projekt megfelel a környezetvédelmi előírások rendelkezéseinek. A Bizottság mindazonáltal kétségét fejezte ki és a vizsgálati eljárás megindításáról határozott, mivel megállapította, hogy a „Deggendorf” esetben a bíróság által kihirdetett elveket és feltételeket alkalmazni kell.

- (10) Kiderült, hogy a kedvezményezett ACEA egyike azoknak az úgynevezett „municipalizált” (helyi közigazgatási szervek kezelésébe vett közszolgáltatást végző vállalatok) energetikai vállalatoknak, amelyek az olasz államtól pénzügyi mentesség és kedvezményes hitel formájában a közszolgáltatást ellátó vállalatok számára főleg közpénzekből nyújtott támogatásról szóló, 2002. június 5-i 2003/193/EK bizottsági határozatban⁽⁵⁾ vizsgált támogatási rendszerből részesültek. Jóllehet ez a határozat csak magára a támogatási rendszerre vonatkozik, és nem terjed ki az egyes kedvezményezettek helyzetére, de legalábbis e rendszerek egyike minden, bizonyos feltételeknek megfelelő vállalat számára elérhető volt, és akkor az ACEA megfelelt ezeknek a feltételeknek.

⁽³⁾ Az Európai Bíróság 1997. május 15-i ítélete a C-355/95 P ügyben (Textilwerke Deggendorf GmbH kontra Az Európai Közösségek Bírósága és a Német Szövetségi Köztársaság), Ajánl. 1997, I-2549. o.

⁽⁴⁾ Az N 90/2002 támogatásra vonatkozó 2003.5.13-i C(2003) 1468, eljárást megindító, végleges határozat 3.4. pontja.

⁽⁵⁾ HL L 77., 2003.3.24., 21. o.

- (11) A Bizottság 2003/193/EK határozatában kijelentette, hogy az így létrehozott be nem jelentett rendszerek nem kompatibilisek és nem legitimek és a 3. cikkben felszólította az olasz államot, hogy a fent említett rendszerek keretében esetlegesen kifizetett összegeket követelje vissza. Az ACEA ezt a döntést megtámadta és az elsőfokú bíróság⁽⁶⁾ elé vitte, és ezzel kapcsolatban ismertette, hogy kedvezményezettként részesült a kérdéses rendszerből. Az ACEA pénzügyi beszámolója egyértelműen jelzik a visszatérítés kockázatát, mint ahogy például a 2004. szeptemberi féléves beszámoló⁽⁷⁾.
- (12) A Bizottság olasz hatóságoknak küldött, a szóban forgó összegek visszatérítésére vonatkozó kötelezettségüket illető két jelentését követően az olasz hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy több mint két évvel a 2003/193/EK határozat elfogadása után a visszatérítési kötelezettséghez szükséges adminisztrációs eljárások elfogadásával és életbe léptetésével kívánnak a kötelezettségnek eleget tenni. Többek között nem tisztázták, hogy visszatérítették-e már azokat az összegeket, melyekből az ACEA részesült. A fent nevezett információk alapján meg kellene állapítani, hogy az ACEA kapott és még nem térített vissza a 2003/193/EK határozat tárgyát képező, összegegyeztetetlennek minősített rendszerekből származó támogatásokból.
- (13) A Bizottság ezért azt a következtetést vonta le, hogy nem tudja az ACEA által már igénybevett és a még visszatérítendő támogatás összegét meghatározni.
- (14) A Bizottság másrészt arra a következtetésre jutott, hogy nem tudja értékelni a „rég” és az „új” támogatás kumulatív hatását, és annak a közös piacra kifejtett valószínűleg torzító befolyását.
- (15) Olaszország vitatja, hogy itt támogatásról lenne szó, mivel egy helyi projektet érint és annak kereskedelemre gyakorolt hatása nincs; ezen kívül mivel a fűtéssel nem lehet kereskedni és nem lehet más energiaforrásokat helyettesítőnek tekinteni, a versenyképesség ez által nem sérülne.
- (16) Olaszország ezen kívül a 19–23. pontban felsorolt indoklással vitatja a Deggendorf jogeset alkalmazását.
- (17) Olaszország fenntartja, hogy a vizsgált támogatásnál nem alkalmazható a Deggendorf jogeset, mivel más esetről van szó. A vizsgálat tárgyát képező támogatás regionális (a támogatást nyújtó hatóság a Lazio Tartomány), míg a „municipalizáltaknak” nyújtott támogatás nemzeti támogatás volt.
- (18) Olaszország állítja, hogy nem rendelkezik a címzett teljes azonosításával. A Deggendorf jogesetet csak egyedi esetekben alkalmaznák és nem támogatási rendszerekre.
- (19) Olaszország fenntartja, hogy a Deggendorf jogesetet csakis végleges döntéseknél kellene alkalmazni, míg a Bizottság döntése nem az, hiszen az ellen fellebbezést nyújtottak be. Olaszország kijelenti, hogy a Bizottság nem gyakorolhat ilyen nyomást a tagállamokra, míg a Szerződésben rendelkezésre álló összes eszközt ki nem merítették.
- (20) Olaszország fenntartja, hogy a Bizottság túlzott mértékben hivatkozik a Deggendorf jogesetre és megállapítja, hogy ennek egyik lehetséges következménye a tagállamok részéről a bejelentések megszüntetése lehet.
- (21) Végül a vizsgált projekt két másik szempontjára is felhívja a figyelmet, melyek következtében nem kellene alkalmazni a Deggendorf jogesetet: a) az energia-megtakarítási projekt célkitűzései megegyeznek a bizottsági és közösségi politikákkal; b) az ACEA-t hátrányosan érintené a többi municipalizált céggel szemben és a Bizottság egyetlen tárgyban gyakorolna nyomást illegitim eszközökkel.
- (22) Olaszország válaszol a Bizottság kérdéseire a 25–27. pontokban mutatja be észrevételeit.
- (23) A kezdetekkor kötött részvénymegállapodás megmutatja, hogy az AEP az ACEA és az Electrabel részéről kettős ellenőrzés alatt áll.

V. OLASZORSZÁG ÉS A HARMADIK FELEK ÉSZREVÉTELEI

1.1. Olaszország észrevételei

- (15) Az olasz hatóságok érveit a 16–27. pontok tartalmazzák.
- (16) Olaszország felvetette a kedvezményezettek azonosításának kérdését, mely megváltozott a Bizottság eljárás megindításáról döntő határozatának következtében. Olaszország még azt is megjegyzendőnek véli, hogy a támogatás címzettje már eleve ezen időpont előtt megváltozott. Olaszország mindazonáltal elismeri, hogy a Bizottságot nem tájékoztatta az eljárás megindításáról szóló határozatot megelőzően. A címzett megváltozásának lehetséges következménye, hogy a Deggendorf jogesetet nem lehetne alkalmazni és a jelen eljárásnak így nem lenne tárgya.

⁽⁶⁾ T-297/02 sz. ügy (HL C 289., 2002.11.23., 37. o.).

⁽⁷⁾ Elérhető az ACEA internetes honlapján: www.aceaspa.it

(26) A vegyesvállalati megállapodásban nem számolnak a vizsgálat tárgyát képező projekttel, sem a visszatérítés kérdésével.

(27) Az ACEA különböző tevékenységeket folytat és nem lehet meghatározni, hogy ezek közül melyiket érinti a támogatás visszatérítése.

1.2. Harmadik felek észrevételei

(28) Az ACEA a támogatás címzettjeként számos megfigyelést tett, melyek legnagyobbbrészt egyeznek az Olaszország által bemutatottakkal. Hozzátesz azonban még három, a Deggendorf jogeset kizárólagosabb alkalmazására vonatkozó észrevételt.

(29) Az ACEA első további érve az, hogy ebben az esetben a Deggendorf jogesettől eltérően nincsenek a visszatérítést szükségessé tevő súlyos és sürgősséget igénylő elemek, illetve a támogatásra vonatkozó határozat elfogadása óta nem telt el sok idő.

(30) Az ACEA második érve azt a tényt emeli ki ismételtelen a Deggendorf jogesettől való különbözőséget hangsúlyozva, hogy az ACEA-t a nem terheli semmi felelősség, vagy nem tanúsít visszatérítést ellenző magatartást; ellenkezőleg, az ACEA készen áll a visszafizetésre és világosan jelzi, hogy a késedelemért nem okolható.

(31) A harmadik kiegészítő érvel az ACEA sérelmezi, hogy a Bizottság nem alkalmazza következetesen a Deggendorf jogesetet. Az ACEA emlékeztet a francia gyártóvállalatról (továbbiakban „SFP”) szóló 1998/466/EK bizottsági határozatra⁽⁸⁾, amelyben arra a címzetre vonatkozóan a Deggendorf jogeset alkalmazása nélkül korábban negatív döntés született.

VI. ÉRTÉKELÉS

(32) A tényállás értékelésekor mindenképp vizsgálják, hogy az adott intézkedés támogatásnak minősül-e, illetve hogy a Szerződés normája szerint kompatibilisnek tekinthető-e.

(33) Másodsorban meg el kell végezni a címzett azonosítását és értékelni a Deggendorf jogeset alkalmazhatóságát.

1.1. A támogatás léte

(34) Számos Olaszország és az ACEA által tett észrevétel arra a tényre irányul, hogy a Bizottság a projektet támogatásnak minősíti.

(35) A projektet a regionális önkormányzat egyenlegéből származó erőforrásokból finanszírozzák illetve, pontosabban az 1999. évi pénzügyi törvény által bevezetett „carbon tax”-ból befolyó összegekből. A támogatás létének első feltétele teljesül.

(36) Az intézkedés szelektív, mivel egyetlen vállalkozást részesít előnyben, kezdetben az ACEA-t és most az AEP-t. A támogatás létének második feltétele teljesül.

(37) Ami a kereskedelemre gyakorolt hatást illeti, az eljárást megindító határozat a 3.1. pontban a következőképpen szól: „A hő nem lehet kereskedelem tárgya, helyettesíthet azonban egyéb primer és szekunder energiaterméket, mely önmagában lehet kereskedelem tárgya”.

(38) Ezt a Bizottság más határozatai is alátámasztják, például Olaszország, Piemonte Tartomány esetében a káros kibocsátások csökkentésének támogatása (N614/02⁽⁹⁾), amely kimondja, hogy egy távfűtési projekt „lehetővé teszi a családok számára a hő más primer és szekunder energiaforrásokkal, petróleummal vagy árammal történő helyettesítését, melyek a tagállamok között kereskedelem tárgyát képezik”.

(39) A távfűtés célja az egyedi fűtések helyettesítése egy egész lakónegyed egyes lakásaiban. Más szavakkal a távfűtés hőkazánja által biztosított fűtéssel helyettesítik a néha más olyan energiaforrásokkal működtetett kis kazánokat, mint a petróleum, a gáz vagy az áram. A petróleum, a gáz és az áram kereskedelmi terméknek minősül a tagállamok között. Itt mutatkozik a helyettesítés hatása és emiatt a vizsgált projekt befolyással van a kereskedelemre. Mindenesetre legyen az az ACEA vagy az Electabel, olyan ágazatokban – különösen az energia és áramtermelésben – tevékenykedő cégekről van szó, melyekben a közösségen belüli kereskedelem létezik. A támogatás létének harmadik feltétele teljesül.

⁽⁸⁾ 1998. január 21-i határozat (HL L 205., 1998.7.22., 68. o.).

⁽⁹⁾ HL C 6., 2004.1.10., 21. o.

- (40) Végezetül az intézkedés versenytorzító hatása, mivel egy olyan vállalatot részesít előnyben, melynek helyzete ezáltal erősödik a globális energiapiacra, előidézve ezáltal a piaci feltételek megváltozását. Az intézkedés kereskedelemre gyakorolt hatása és a verseny torzítása ezáltal megerősíthető és összeegyeztethető a Bizottság más esetekben levont következtetéseivel⁽¹⁰⁾.
- (41) Így a támogatás létének összes, mind a négy feltétele teljesül. A Bizottság megerősíti, hogy a vizsgált projekt támogatásnak minősül.
- (46) A referencia-beruházás nullával egyenlő, mivel annak alternatívája a lakások egyedi fűtéséből áll. Ezen kívül a hálózat kibővítésének költségeinél sincs megtakarítás. Ezért a Bizottság a beruházás teljes költségét jogosultnak tekinti. A megítelt támogatás megfelel a maximális 40 %-os bruttó támogatási intenzitásnak.
- (47) A jogosult beruházási költség és a támogatási intenzitás tekintetében a távfűtési projekt maga megfelel az iránymutatás 30. és 37. pontjainak.

1.2. A támogatás összeegyeztethetősége

- (42) Ami a vizsgálat tárgyát képező támogatás a 87. cikk (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott támogatási rendszereknek való megfelelést illeti, a Bizottság elismeri, hogy a projekt megfelel a környezetvédelmi célkitűzéseknek. Másodsorban mérlegeli, hogy a kérdéses intézkedés bekerülhet-e a környezetvédelmi iránymutatás rendelkezései alá. A Bizottság különös figyelmet szentel a (30. és a 37.) pontnak.
- (43) Az iránymutatás 30. pontja kimondja, hogy „a 6. pont szerint megvalósuló energiatakarékos beruházások egyenlőnek tekinthetők a környezetvédelemmel kapcsolatos beruházásokkal. Alapvető célt szolgálnak a közösség környezetvédelmi célkitűzéseinek elérésében. Ezek a beruházások ezért a jogosult költségek 40 %-áig részesülhetnek beruházási támogatásban”.
- (44) A vizsgált projekt keretei közt csak a fűtéselosztási hálózattól és a hozzátartozó kiegészítőkből álló távfűtési beruházás jogosult a támogatásra. Lazio regionális hatóságai a Bizottság rendelkezésére bocsátották azt a műszaki és gazdasági dokumentációt, mely igazolja, hogy a tervezett távfűtési hálózat hatékony módon, a jelenlegi – beruházás előtti – helyzethez *ceteris paribus* viszonyítva komoly előrelépést jelentene az energiamegtakarítás terén. Ezért az iránymutatás 30. pontja érvényes.
- (45) Az iránymutatás 37. pontja kimondja, hogy „a jogosult költségek szigorúan a környezetvédelem célkitűzéseinek megvalósulásához szükséges kiegészítő (költségeken felüli) beruházások költségeire korlátozottak”.
- (48) A Bizottság ennek az elemzésnek az alapján a projektet önmagában tekintve összeegyeztethetőnek nyilváníthatná az állami támogatásokkal kapcsolatos szabályokkal. Ennek a döntésnek a meghozatalához a Bizottság kellő egyensúlyt alakított ki a környezetvédelmi szempontok és a versenypolitika szempontjai között. Ahogy azt a környezetvédelmi iránymutatás 4. pontja pontosan leírja „[1] a környezeti szükségletek hosszú távú figyelembevételének szükségessége okán mindenesetre nem kell minden egyes támogatást jóváhagyni”.
- (49) Olaszország álláspontjának elfogadása, mely szerint a Bizottságnak a környezetvédelmi célkitűzések érvényesítése miatt jóvá kellett volna hagynia a projektet, annak figyelmen kívül hagyását jelentené, hogy ami a versenyre vonatkozó szabályok esetén a legfontosabb, az a célok elérésének módja. A konszolidált jogeset szerint az állami támogatás bejelentését illető módra vonatkozó szabályok előkészítésénél a Bizottság jelzi a tagállamoknak, miként érik el a környezetvédelmi célokat a versenyre gyakorolt minimális hatás mellett. A támogatás környezetvédelmi célkitűzése – akármi is legyen az – nem indokolja az általános szabályok és az állami támogatások útján megvalósuló intézkedések alapelvi alól való mentességet.

1.3. A címzett személye

- (50) A tényállás vizsgálatakor meg kell határozni a támogatás címzettjének személyazonosságát.
- (51) Az olasz észrevételek jó része⁽¹¹⁾ a címzett személyének megváltozására vonatkozik, továbbá a vállalat egy olyan ágának áthelyezését szabályozó feltételekre, mely a projekt kivitelezésében részt vesz, illetve az ACEA és Electrabel közötti kezdeti részvény-megállapodásra.
- (52) A Bizottságot nem tájékoztatták arról a tényről, hogy a támogatás címzettje az eljárás megindításáról szóló döntés születését megelőzően AEP-re változott. Az olasz hatóságok ezt a tényt csak ezzel az eljárással kapcsolatosan közölték.

⁽¹⁰⁾ A megújuló energiák terjesztéséről szóló, a Bizottság által 2003. március 19-én jóváhagyott N 707/2002 Hollandia-MEP támogatásban szerepel, hogy a támogatási rendszer csak a megújuló elektromos áramot előállítókat, illetve az elektromos áramot kogeneráció útján nyerő és az így előállított elektromos energiát a hálózatba visszavezető előállítókat kívánja előnyben részesíteni. Ezen elektromosáram-előállítók kiválasztott csoportjának juttatott pénzügyi segítségnyújtás erősítette volna pozíciójukat a globális árampiacon a piaci feltételek ezáltal potenciális megváltozását eredményezve. Az érintett vállalkozók ilyen formájú megerősödését a többi, a Közösségen belül velük versenyző vállalkozással összehasonlítva a Közösség tagállamai közötti kereskedelmet veszélyeztető cselekedetnek kell tekinteni.

⁽¹¹⁾ Lásd a 16. pontot és a 25–27. pontokat.

- (53) Amint arra már a fentiekben, a címzett leírását tartalmazó részben utalás történt, az AEP nem ugyanaz, mint az ACEA. Egy másik vállalkozásról van szó, melyet az ACEA és az Electrabel ellenőriz. Mindazonáltal a Bizottság az állami támogatások anyagának értékeléséhez a cégek megkülönböztetésének tisztán formális elemeiből kell kiindulnia. Amint azt nemrég az elsőfokú bíróság is, az Európai Unió Bírósága és saját maga birtokában lévő számos jogtényére alapozva megerősítette ⁽¹²⁾.
- (54) „A megerősített jogtények alapján meg kell jegyezni, hogy amennyiben külön jogi egység vagy jogi személyek gazdasági egységet alkotnak, akkor azt a versenyre vonatkozó közösségi szabályozás alkalmazásakor egy vállalatként kell kezelni (lásd ehhez a ponthoz a 170/83 esetet Hydrotherm [1984] ECR 2999, (11) bekezdés és az analóg T-234/95 esetet DSG kontra Bizottság [2000] ECR II-2603, (124) bekezdés). Az állami támogatás tárgyában az egyetlen gazdasági egység létének kérdése azzal a kérdéssel kapcsolatban merül fel először, hogy van-e támogatás által kedvezményezett fél (ebben a kérdésben lásd a 323/82 esetet Intermills kontra Bizottság [1984] ECR 3809, (11) és (12) bekezdés). Ezzel kapcsolatosan szilárd vélemény, hogy a Bizottság meglehetősen diszkréciót tanúsít annak meghatározásában, hogy a csoportot alkotó cégek a tárgyban szereplő állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazásakor egy gazdasági egységnek tekintendők-e, vagy pedig jogilag és pénzügyileg is függetlennek (ezzel kapcsolatosan lásd az egyesített T-371/94 és T-394/94 British Airways és társai kontra Bizottság ügyeket [1998] ECR II-2405, (313) és (314) bekezdés illetve hasonlóan a DSG kontra Bizottság ügy (124) bekezdését).”
- (55) A Bizottságnak meg kell határozni, hogy az ACEA csoport részét képező ACEA és egy másik vállalat egy gazdasági egységnek tekinthető-e. Az AEP helyzetének elemzése megerősíti ezt a körülményt.
- (56) Az ACEA elismeri az Electrabellel közös irányító szerepét az AEP-ben. Ezt egyik válaszában külön meg is erősíti ⁽¹³⁾. Ezt alátámasztja az ACEA pénzügyi beszámolója is, mely az AEP-t a konszolidált vállalatok közé sorolja be. Az a tény pedig, hogy az AEP felett az ACEA közösen gyakorolja az ellenőrzést az Electrabellel és nem egyedül, nem releváns.
- (57) Az AEP-t említik az ACEA mérlegbeszámolójában: a beszámoló 2004 első felére vonatkozó részében a 35. oldalon szerepel, hogy „a 127/91 törvényi rendelet 37. cikkében szereplő lehetőség alapján azok a következő vállalatok szerepelnek a konszolidációban, amelyeknél a csoportot vezető a többi taggal együtt a köztük létrejött megállapodás alapján gyakorolja az irányítást”. A listán szerepel az AEP is.
- (58) Az ACEA és az Electrabel közötti, az ACEA vállalat egy részének az AEP-be való átviteléről szóló első részvény-megállapodás egyáltalán nem hivatkozik a projektre. Az viszont világos, hogy az AEP örökölte a projektet és az ACEA csoporton belüli átszervezés következményeként a támogatás kívánt címzettjévé vált, és néhány, korábban az ACEA által folytatott tevékenységet végez. Ezenkívül a vállalat egy részének az AEP-be (akkor még Gen.Co) való átviteléről szóló megállapodás 4. cikke jelzi, hogy a vállalatrészt érintő bármely vita kimarad a megállapodásból és az átvitt rész semmilyen esetlegesen felmerülő vitás ügy tárgya nem lehet, még akkor sem, ha az 2002. december 1-je (a megállapodás hatályba lépésének időpontja) után merült fel, de a tények, melyeken az ügy alapul, ezen időpont előttről származnak.
- (59) Két fél között létrejött megállapodás nem mentesíthet a jogtalan és összeegyeztethetetlen támogatás visszafizetésének kötelezettsége alól. Ha egy ilyen megállapodást el lehetne fogadni, az a vállalatok részéről a jogtalan és összeegyeztethetetlen támogatás-visszafizetés kötelezettségének szisztematikus megkerülését jelenthetné. Ezen kívül meg kell jegyezni, hogy a megállapodás hatályba lépésének pillanatában a döntést már elfogadták és az ACEA azt már azelőtt megtámadta. Az ACEA-val szemben támasztott kötelezettségek tehát nyilvánvalóak voltak, így aztán nem lehet nem kizárni a támogatások visszatérítésének kötelezettsége alól való kibúvás szándékát.
- (60) Az ACEA-t és az AEP-t tehát egy gazdasági alanynak kell tekinteni és a belső átszervezés ellenére az ACEA-t magába foglaló csoportot kell a támogatás kedvezményezettjének tekinteni. Egy más megközelítés lehetővé tenné a szabályok megkerülését az állami támogatások tárgyában.

1.4. A Deggendorf jogeset

- (61) Több mint két évvel a 2003/193/EK határozatot követően Olaszország – messze a jogtalan és összeegyeztethetetlen támogatás visszavételétől –, még mindig nem határozta meg a municipalizáltak által visszatérítendő összegeket. 2003, azaz az eljárás megindítása óta tehát a helyzet változatlan. Hozzá kell tenni, a Bizottság úgy döntött, hogy feljelentést tesz az Európai Bíróságon, mivel Olaszország nem tartotta be a 2003/193/EK határozatot ⁽¹⁴⁾. A legutóbbi fejlemények szerint 2004-re a közösségi szintű törvénybe foglalnak egy, a Parlament által még nem jóváhagyott, olyan szabályozást, melyben szerepelnek a visszatérítés fő irányvonalai és amely szerint a helyi önkormányzatnak meg kell neveznie a lehetséges kedvezményezetteket, illetve a címzetteknek maguknak kell nyilatkozniuk a felvett támogatás összegéről.

⁽¹²⁾ 2004. október 14-i elsőfokú bírósági ítélet, T-137/02 sz. ügy (Pollmeier Malchow GmbH & Co./Commissione).

⁽¹³⁾ 2004.4.29-i olasz jegyzet.

⁽¹⁴⁾ A 2005.1.20-i C(2005) 41 határozat, (fellebbezést még nem nyújtottak be), lásd a 2005.1.20-i IP/05/76 sajtóközleményt.

- (62) A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy ugyanarról a helyzetről van szó, amely az eljárás megindításakor volt. A Bizottság megerősíti, hogy még mindig nem tudja pontosan meghatározni a támogatás pontos összegét, amelyből az ACEA a támogatást megelőzően részesült. Sem az olasz kormány, sem az ACEA nem szolgáltak olyan tényezőkkel, melyek az ACEA esetében bizonyítják, hogy az összegegyeztetetlenné tekintett rendszerből adódó előnyöket nem szabad a támogatás részének vagy a jelenlegi támogatás részének vagy a kedvezményezett speciális igényei miatt kompatibilisnek tekinteni. Ellenkezőleg, a méretük és az ACEA által a támogatás megítélésének idején különböző piacokon folytatott, többek között energia és elektromos áram előállítását és elosztását magába foglaló tevékenységeinek természete miatt, az ACEA-nak nyújtott előnyöket a közösségi kereskedelemre hatással bíróknak és versenytorzítóknak kell tekinteni. Ezen kívül az előnyök jelentősek, mivel azok három évig a jogi személyek jövedelemadója (IRPEG) összegének felelnek meg. Tehát az AEP-t magába foglaló ACEA csoport még mindig jogtalan és összegegyeztetetlen támogatást vesz igénybe, melyeket vissza kell téríteni, és ami által még mindig fennáll a versenytorzító hatás.
- (63) Ezen körülmények között az ACEA-nak juttatott két támogatás és azok közös piacon kifejtett torzító hatása, még ha az első támogatás összegét nem is határozták meg, a bejelentett támogatást összegegyeztetetlenné teszik a közös piaccal.
- 1.5. A Deggendorf jogeset jelenlegi tényállásra való alkalmazása**
- (64) Olaszország és az ACEA számos érvet sorakoztattak fel a Deggendorf jogeset ezen tényálláshoz történő alkalmazására.
- (65) Emlékeztetünk arra, hogy az Európai Bíróság által feldolgozott jogeset⁽¹⁵⁾ kimondja, hogy a Bizottságnak a támogatás összegegyeztetettségének vizsgálatkor tekintettel kell lennie az összes tárgyhoz illő elemre, különös tekintettel az új támogatás kumulatív és a vissza nem térített összegegyeztetetlenné minősített támogatás hatására. Ez a jogeset lehetőséget biztosít arra, hogy a jogosan megítélt támogatás folyósítását felfüggeszessék, míg az előző jogtalan és összegegyeztetetlen támogatás visszatérítése meg nem történt.
- (66) Ismét meg kell említeni a kedvezményezettek kilétét, amint arra már az 51–60. pontok is kitérnek. A Bizottság a felsorolt érvek alapján azt állítja, hogy az AEP az ACEA csoport részét képezi és a jelenlegi tényállást tekintve a kedvezményezett ugyanaz.
- (67) Az a tény irreleváns, hogy ebben az esetben regionális támogatásról van szó, illetve a municipalizáltaknak szánt támogatás nemzeti támogatás⁽¹⁶⁾. A Bizottság számára minden támogatás nemzetinek minősül, amint azt az a tény is bizonyítja, hogy a nemzeti hatóságok a közösségi intézmények közvetítői. Igazolja ezt, hogy az intézkedést Olaszország bejelentette és az EK szerződés 87. és 88. cikke értelmében a határozat címzettje Olaszország. Az érintett erőforrások ezen felül nemzeti, legyenek azok a központi kormány vagy a regionális önkormányzat által folyósítottak. Ezért ezt az érvelést vissza kell utasítani.
- (68) A Deggendorf jogeset minden olyan esetben alkalmazható, amelyben a támogatás címzettje a Bizottság határozata szerint nem térítette vissza a támogatást, függetlenül attól, hogy egyedi támogatásról, vagy támogatási rendszerről van-e szó⁽¹⁷⁾. A Bizottság állítja, hogy az ACEA a municipalizáltaknak nyújtott támogatás címzettjei közt szerepelt, mivel a támogatásnak legalább egy részét minden olyan vállalkozás megkapta, mely ebbe a kategóriába tartozik, így az ACEA is.
- (69) Ezen kívül az eljárás folyamán az ACEA harmadik félként tett megállapításokat is közölt a támogatás összegegyeztetetősége mellett szóló érvanyagba. A Bizottság határozatában kijelentette, hogy ezek a be nem jelentett támogatási rendszerek összegegyeztetetlenné és jogtalanok, és felszólította az olasz államot a fenti rendszerrel kapcsolatos esetlegesen kifizetett összegek visszavételére⁽¹⁸⁾. Az ACEA ezt a határozatot a Bíróságon első fokon⁽¹⁹⁾ megtámadta, ismertetve, hogy a kérdéses rendszerből támogatásban részesült. A korábbiakban már említettek szerint sem az olasz kormány, sem az ACEA nem szolgáltattak olyan különleges érvet, mely alapján az adott esetben megakadályozni vagy csökkenteni lehetne fennálló visszatérítést.
- (70) Az ACEA pénzügyi beszámolója hivatkozik a Bizottság határozatára és azokra a kockázatokra, melyek abból következően a csoportot érinthetik. A támogatás valószínű összegének meghatározásánál hozzáteszi, hogy Olaszországnak az ACEA-tól kellene visszavennie, legalábbis az 1998, 1999 éveket illetően, mivel 1997-ben az ACEA veszteséget jelentett (tehát nem volt a csökkentett adózás kedvezményezettje). Az ACEA megnevezi a valószínű összegeket 1998-ra (28 millió euro) és 1999-re (290 millió euro a vállalat karcsúsítását illető néhány rendkívüli intézkedés következtében).

⁽¹⁵⁾ Lásd 3. pont.

⁽¹⁶⁾ Lásd 19. pont.

⁽¹⁷⁾ Lásd 20. pont.

⁽¹⁸⁾ A Bizottság határozatának 3. cikke értelmében Olaszországnak gondoskodnia kell a jogtalanul kifizetett támogatások kedvezményezettjeitől való visszatérítéshez szükséges összes intézkedés meghozataláról.

⁽¹⁹⁾ Lásd 6. pont.

- (71) Ellentétben azzal az állítással, mely szerint a Deggendorf jogesetet csak a végleges Bizottsági döntés esetén lehetne alkalmazni (például, amikor azt az Európai Bíróság ítélettel véglegesíti)⁽²⁰⁾, a Bizottság emlékeztet arra, hogy döntései azonnali hatállyal érvényesnek tekintendők, ahogy azt Olaszország egyébként elismeri⁽²¹⁾. Ez összhangban van az EK-Szerződés 242. cikkével is, mely szerint a fellebbezéseknek nincs felfüggesztő hatásuk. Meg kell említeni továbbá, hogy a vizsgálat tárgyát képező ügyben nem kértek átmeneti intézkedéseket.
- (72) Olaszország fenntartja, hogy a Deggendorf jogeset alkalmazása kivételes eljárásmodot jelent, melyhez csak rendkívüli esetekben kellene folyamodni. A Bizottság ezzel a véleménnyel ellentétben úgy ítéli meg, hogy éppen az állami támogatások hatékony ellenőrzése adna lehetőséget a Deggendorf jogeset folyamatos és azonnali, a támogatási rendszer hatékonysága érdekében történő alkalmazására, melynek célja az összes, kedvezményezett számára rendelkezésre álló állami támogatás figyelembevétele, csökkentve ezáltal a versenyképesség torzítását, illetve biztosítva döntéseinek hatékony alkalmazását.
- (73) A Bizottság – ellentétben Olaszország állításával, amely szerint a Deggendorf jogeset alkalmazása a tagállamok részéről a bejelentések számának csökkenését vonná maga után⁽²²⁾ – azt veszi figyelembe, hogy a bejelentés nem fakultatív, hanem a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének értelmében kötelező. A nem bejelentett támogatások jogtalanok (azzá válnak) akkor is, ha kompatibilisek lehetnek.
- (74) Ami Olaszország állítását illeti, mely szerint a Bizottság különösen erős nyomást gyakorol⁽²³⁾, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgálat tárgyát képező ügyben csupán a jelenleg érvényes joggyakorlatot alkalmazza. Az ACEA-t csak annyiban érinti a büntetés, amennyiben egy másik támogatásnak a címzettje.
- (75) Ezután nyilvánvaló lenne, hogy az ACEA-t nem büntették meg túlzott mértékben. A Bizottság számos projektet hagyott jóvá a Piemonte Tartományban (a 38. pontban hivatkozott N 614/02 támogatásra vonatkozó határozat). A jóváhagyott projektek közül kettőt a Torinó által municipalizált AEM-nek és a Settimo Torinese által municipalizált ASM-nek kellett végrehajtani. Az AEM esetében értékelték, hogy alkalmazzák-e a Deggendorf jogesetet. Nemleges döntés született a *de minimis* szabály figyelembevétele miatt, mivelhogy a kérdéses összeg 17 240 euro volt. A helyi hatóságok azután elhatározták annak ellenőrzését, hogy nincs-e a három éves időszakra olyan *de minimis* elv alapján folyósított támogatás, melyek kumulált értéke összesen túllépi a 100 000 eurót. Ebben az esetben lettek volna olyan támogatások, melyeket nem fizettek volna ki éppen a Deggendorf jogeset alkalmazása kapcsán.
- (76) Az ASM esetében az N 614/02 számú támogatásra vonatkozó (korábban a 38. és 75. pontokban idézett) határozat a következőképpen szól:
- „A Deggendorf jogesetben⁽²⁴⁾ történt jogalkalmazásra figyelemmel az olasz hatóságok annak ellenőrzése mellett határoztak, hogy a l’Azienda sviluppo multiservizi SpA és más kedvezményezettek valóban igénybe vették-e az említett támogatásokat, és ha igen, nem járulnak-e hozzá a tárgyat képező állami támogatás folyósításához, mielőtt a korábban kapott, összegegyeztetetlenek és jogtalanok minősített támogatásokat a fenti döntésnek megfelelően vissza nem fizették”.
- (77) Végül az a tény, hogy az ACEA különböző tevékenységeket folytat és hogy nem áll módjában meghatározni, melyekre vonatkozik a támogatás visszatérítése⁽²⁵⁾, a tényállásra nincs befolyással. Túl könnyű lenne egy vállalat számára a visszatérítésre vonatkozó döntést oly módon kikerülni, hogy egyszerűen nem lehetne tisztázni, mely vállalati tevékenységet vagy vállalati részleget érinti a visszatérítés.
- (78) Ehelyett lehet azzal érvelni, hogy mivel a támogatás jogtalanok és összegegyeztetetlenek minősített része pénzügyi intézkedésre vonatkozott, az ACEA vállalat összes területe a kedvezményezettek között szerepelt a múltat illetően. A pénzügyi támogatást, mivel funkcionális támogatásról van szó, nem lehet csak úgy a vállalat valamelyik tevékenységére visszavezetni. A jogtalan és összegegyeztetetlen támogatás így az ACEA összes gazdasági tevékenységére vonatkozott, beleértve a később az AEP-be áthelyezett vállalatrészt is. Ebből következően ennek a vissza nem térített támogatásnak egy része akár az AEP-hez is tartozhat.

1.6. A harmadik felek észrevételeiről

- (79) Az ACEA által állítottakkal ellentétben⁽²⁶⁾ gyakorlatilag hosszú idő telt el, mióta a visszatérítésre vonatkozó döntés megszületett, anélkül, hogy az olasz hatóságok valóban aktívan közreműködtek volna a támogatás visszaszerzésében. 2005. január végén Olaszország még nem hagyta jóvá a visszatérítésre vonatkozó eljárásokat. A 659/1999/EK rendelet⁽²⁷⁾ 14. cikkének (3) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy a visszatérítést késedelem nélkül végre kell hajtani. Amint az már a fentiekben is szerepel, eddig semmiféle visszatérítési eljárást nem indítottak, sőt, még magukat az eljárásokat sem határozták meg világosan.
- (80) Az ACEA jóakarata⁽²⁸⁾ sem változtat *de facto* a helyzeten, mely még mindig a vissza nem fizetett támogatásról szól. Ez az ügy – a jogtalanok nyilvánított támogatás visszatérítése – ténykérdés, amelyben nem játszik szerepet a felek hozzáállása. Ezenkívül az ACEA a jóakarata általános kinyilvánítása mellett fel tudta volna gyorsítani a visszatérítést, jelezve például az érintett összegeket, illetve mindenek előtt egy tartalékoszagnak zárolt bankszámlán való lekötésével.

⁽²⁰⁾ Lásd 21. pont.

⁽²¹⁾ 2003.7.23-án kelt olasz levél 6. o.

⁽²²⁾ Lásd 22. pont.

⁽²³⁾ Lásd 23. pont.

⁽²⁴⁾ Lásd a 3. pontot.

⁽²⁵⁾ Lásd a 27. pontot.

⁽²⁶⁾ Lásd a 29. pontot.

⁽²⁷⁾ HL L 83., 1999.3.27., 1. o.

⁽²⁸⁾ Lásd a 30. pontot.

- (81) Végül, ami a Bizottság által állított összefüggéstelenséget illeti a Deggendorf jogeset alkalmazására vonatkozóan, melyre az 1998/466/EK határozat ⁽²⁹⁾ szolgálna például, meg kell említeni, hogy ez a határozat ⁽³⁰⁾ egy korábbi negatív döntés tárgyát képező támogatás visszafizetésével kapcsolatos francia kötelezettségen alapul, melynek okán a Deggendorf jogesetet nem lehetett alkalmazni. Az 1998/466/EK határozat azt is kikötötte, hogy semmilyen további támogatás nem folyósítható, kivéve a rendkívüli körülmények közöttieket. 2002-ben a Bizottság a francia hatóságok új beavatkozásáról hozott határozatot az SFP javára azzal a kitéttel, hogy az nem képezheti támogatás tárgyát. Következésképpen nem volt indokolt a Deggendorf jogeset alkalmazása.

VII. KÖVETKEZTETÉSEK

- (82) A fent említett megfontolások alapján a Bizottság úgy határozott, hogy az AEP vállalatnak a Róma melletti távfűtési projektekre odaitélt 3,8 millió eurós támogatás önmagában tekintve a Szerződésnek megfelelő.
- (83) Mindazonáltal, alkalmazva a Deggendorf jogesetet, a támogatás AEP részére történő kifizetését mindaddig felfüggesztik, amíg Olaszország nem bizonyítja, hogy a 2003/193/EK határozat tárgyát képező esetben jogtalanok és összeegyeztethetetlenek minősített támogatást az ACEA visszafizette,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT

1. cikk

(1) Az Olaszország által a Lazio Tartományi Kormány 1999. augusztus 6-i 4556. sz. rendelete alapján az AEP vállalat számára távfűtési projektekre nyújtani kívánt támogatás összeegyeztethető a közös piaccal.

(2) Az (1) bekezdésben szereplő támogatást nem lehet folyósítani, amíg Olaszország nem bizonyítja, hogy a 2003/193/EK határozat tárgyát képező esetben jogtalanok és összeegyeztethetetlenek minősített támogatást az ACEA kamatokkal együtt visszafizette.

2. cikk

Olaszország ennek a határozatnak a kézhezvételétől számított két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a megfelelés érdekében tett lépésekről.

3. cikk

Ennek a határozatnak Olaszország a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. március 16-án

A Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

⁽²⁹⁾ Lásd a 31. pontot.

⁽³⁰⁾ Lásd különösen a bevezetés harmadik bekezdését.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. április 6.)

Olaszországnak a hajózás finanszírozására nyújtandó állami támogatási rendszeréről

(az értesítés a C(2005) 844. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/599/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződésre, különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első pontjára,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket az említett cikkeknek megfelelően,

mivel:

(4) A Bizottság 2003. április 30-án kelt levelében közölte az olasz hatóságokkal, hogy a bejelentett támogatási rendszerrel kapcsolatosan a Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárás megindításáról határozott.

(5) Az eljárás megindításáról szóló döntést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽¹⁾ hirdették ki. A Bizottság felhívta az érdekelt felek figyelmét, hogy tegyék meg észrevételeiket.

(6) A Bizottsághoz érdekelt harmadik féltől észrevétel nem érkezett.

(7) Az olasz hatóságok válaszul 2003. június 4-én, 2003. július 22-én és 2004. június 3-án kelt levelükben megtették észrevételeiket a Bizottság 2003. április 30-i határozatára. 2004. január 27-én találkozóra került sor az olasz hatóságok és a Bizottság között.

I. ELJÁRÁS

(1) 1998. november 26-án a Bizottság jóváhagyta az 1997. július 31-i 261. sz. törvény 5. cikke szerint létrehozott speciális garanciaalapot a hajózás finanszírozására és úgy határozott, hogy a támogatási rendszer által előírányzott támogatás emelkedjen 1 %-ra.

(2) Az 1997. július 31-i 261. sz. törvény 5. cikkét az 1998. november 30-i 413. sz. törvény módosította. 2001. május 16-án az olasz hatóságok bejelentették a Bizottságnak a pénzügyminiszter költségvetéséről és gazdasági programozásról szóló 2000. december 14-i, a garancia támogatási rendszert kiegészítő rendeletét, fenntartva azt az álláspontot, hogy ezeknek a módosításoknak és kiegészítéseknek köszönhetően a rendszert magát támogatásmentesnek kellett volna nyilvánítani. Ennek a bejelentésnek az alapja ez a határozat.

(3) A bejelentést követően további információszerzés céljából levélváltás történt az olasz hatóságokkal. A Bizottság ezen kívül számos esetben informálisan is felkereste az említett hatóságokat és az illetékes külső tanácsadókat, melyekkel két különböző időpontban találkozott.

(8) Az olasz hatóságok 2004. november 3-án kelt levelükben arra kérték a Bizottságot, hogy foglaljon állást ebben az ügyben. A Bizottság 2004. december 22-én levélben válaszolt és nem kapott több levelet az olasz hatóságoktól.

II. A TÁMOGATÁS LEÍRÁSA

(9) A „*Fondo speciale di garanzia per il credito navale*”-t („az Alapot”) az 1997. július 31-i 261. sz. törvény 5. cikkével összhangban hozták létre. Nyilvános pályázati kiírást követően a pénzügyi, adminisztrációs és technikai irányítást a Mediocredito Centrale SpA („Mediocredito”) számára ítélték meg. Az Alap a bankok által olasz és külföldi hajótulajdonosoknak, olasz hajógyárakban végzett munkákra, hajógyártásra és -átalakításra nyújtott kölcsönök visszafizetésének elmaradásából származó kockázatok fedezésére szolgál. Ebből a célból kifolyólag az Alap a hajótulajdonosoknak másodfokú *end-financing* garanciát ad. Az olasz hatóságok megerősítették, hogy az alap még nem működik és ezért még semmilyen garancia nyújtására nem került sor.

⁽¹⁾ HL C 145., 2003.6.21., 48. o.

- (10) A finanszírozás időtartama nem lehet több 12 hónapnál, összege nem lépheti túl a hajó szerződött árának 80 %-át, a kamatláb nem lehet alacsonyabb az OECD tanács 1981. augusztus 3-i határozatában és annak módosításaiban meghatározottnál, vagy a piaci kamatnál olyan esetekben, mikor a finanszírozásban nem játszott szerepet a kamatteher csökkentésére irányuló más közpénzből történő támogatás. Ezen kívül a finanszírozást a első szintű jelzálog garantálja, melynek tárgya maga a hajó.
- (11) A támogatási rendszer azon hajótulajdonosok számára biztosít garanciákat, akiket a Mediocredito a rendeletben szabályozott feltételek alapján gazdaságilag és pénzügyileg egészségesnek nyilvánít.
- (12) A garancia a teljes finanszírozási összeg maximum 40 %-át teheti ki, illetve eddig a határig fedezheti 90 %-ban a bankok által a tőkére megállapított veszteséget, a szerződéses kamatot és a késedelmi kamatot, a hitel-visszafizetésre irányuló jogi eljárás kezdetekor érvényben levő kamatnál nem magasabb kamatot, továbbá a jogi és bírósági és az azon kívül felmerült költségeket.
- (13) Az Alap kedvezményezettjeire érvényes egyszeri támogatás fix és a kezdetekben a garantált összeg 1,6 %-ában határozták meg, függetlenül a garantált hitel időtartamától. Az olasz hatóságok ezt követően tájékoztatták a Bizottságot az egyszeri prémium újra történő meghatározásának, annak a 12 éves időtartamot felölelő tevékenységekre garantált összeg maximum 2,3 %-ára való emelésének (rövidebb futamidejű hiteleknél arányosan csökkentett) szándékáról. A 2,3 %-os egyszeri támogatás megfelel egy 12 éves hitel vissza nem térített garantált összegére vetített 0,5 %-os éves díjtételnek.
- (14) Az olasz hatóságok egy olyan kockázat-differenciálási mechanizmus bevezetését tervezték, melynek alapján a különböző projektekre különböző, a bennük rejlő kockázat szerinti prémiumot alkalmaznának. Ezt a rendszert azonban csak nagy vonalakban írták le és a Bizottság részére nem juttattak a finanszírozásra vonatkozóan egyéb részletet vagy információt.
- (15) A Bizottság arra is kíváncsi volt, hogy az állam által nyújtott garancián alapuló, az összes kedvezményezettnek az egyes finanszírozott projektek kockázatától függetlenül ugyanazt az összeget juttató, olyan ágazatban működő támogatási rendszer, ahol ilyen garanciák nyújtására létezik piac, tekinthető-e minden valószínűség szerint önfinanszírozásra képes rendszernek.
- (16) Ezen kívül a Bizottság kétségét fejezte ki afelől is, hogy a kedvezményezettek prémiumai megfelelnek a piacnak, illetve, hogy elegendőek a támogatási rendszer összes költségének fedezéséhez.
- (17) Végül a Bizottság nem zárhatta ki azt sem, hogy a kölcsön legkockázatosabb, mindössze 10 %-os része nem bizonyul elegendő garanciának a kölcsönadó számára a kölcsönt igénybevevő hitelképességének megfelelő értékeléséhez és minimálisra csökkentse a tranzakcióval kapcsolatos kockázatokat.

IV. OLASZORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

- (19) Az olasz hatóságok szerint az Alap a következő okok miatt nem minősül támogatásnak:
- az Alap által meghatározott feltételeknek megfelelően a garancia csak magas gazdasági kritériumoknak megfelelő és az átlagosnál alacsonyabb kockázattal bíró hajótulajdonosoknak nyújtható; a kedvezményezettek hasonló kockázati besorolása következtében nem feltétlenül szükséges a prémiumok közötti jelentős különbségtétel;
 - különböző, Olaszországban működő hitelintézetek által elvégzett piackutatás alapján piac hasonló garanciára vonatkozó átlagos költsége gyakorlatilag megegyezik az olasz hatóságok által meghatározottal.
- (20) Ezeket követően az olasz hatóságok 2004. június 3-án kelt levelükben jelezték, hogy készek egy eltérő prémiumot alkalmazó, a finanszírozott projekt kockázatán alapuló rendszer bevezetésére. A rendszer kiindulásként évi 0,5 %-os prémiumot irányoz elő. A prémiumok gyakorlatilag a kedvezményezettek projektjeinek időtartama és kockázata szerint változnának. Három fajta besorolás lenne várható. A legalacsonyabb kockázati besorolás alapján 12 éves időtartamra történő finanszírozás esetén a kedvezményezettnek ítélt egyszeri prémium 2,065 %-ának lenne megfelelő, 2,603 % a közepes kockázatúak számára és 3,142 % a magas kockázattal bíróknak. Ez kevésbé kockázatos projekteknél a garantált összeg 0,4563 %-os éves értékének felel meg, míg a legkockázatosabb projekteknél 0,6562 %-ot jelentene.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

- (15) Az eljárás megindításáról szóló határozatban a Bizottság kétségének adott hangot, hogy a hajófinanszírozásra nyújtott olasz garanciaalap megfelel-e a Szerződés 87. és 88. cikkének a garancia formájában nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 2000. március 11-i közlemény („közlemény a garanciákról”) ⁽²⁾ 4.3. pontjában meghatározott összes feltételnek, melyek révén kizárható lenne az állami támogatás megléte.

⁽²⁾ HL C 71., 2000.3.11., 14. o.

- (21) A hatóságok hat gazdasági és pénzügyi paraméter alapján különböző értékcsoportokat különítenének el annak értékelésére, ha egy potenciális kedvezményezett részt kíván venni a rendszerben. A kérelmező ezen paraméterek figyelembevételével megállapított teljes hatékonysága alapján a három kockázati kategória egyikébe kerülne. Viszont ezt a rendszert még nem tökéletesítették és az olasz hatóságok sem szolgáltattak több, a működésre vonatkozó gyakorlati részlettel.

V. ÉRTÉKELÉS

1. A támogatás léte a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

- (22) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint egy olyan intézkedésben, ahol a tagállamok közti kereskedelemről van szó a közös piaccal összeegyeztethetetlen az államok által, vagy állami erőforrások útján nyújtott támogatás, mely egy ilyen vállalatot előnyben részesítve versenytorzító hatású vagy annak bizonyulhat.
- (23) Az elbírálandó intézkedés a bankok által a hajótulajdonosoknak, az olasz hajógyárak területén levő hajók gyártására vagy átalakítására nyújtott finanszírozás fedezésére szolgáló garanciaalapból áll. A Bizottság jelezte az intézkedéssel kapcsolatos álláspontját a Szerződés 87. és 88. cikkének a garancia formájában nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló közleményben („közlemény a garanciáról”) ⁽³⁾.
- (24) A garanciákról szóló közlemény magyarázattal szolgál, hogy az állami garancia mely okokból kifolyólag jelenthet állami támogatást: „Az állami garancia lehetővé teszi a kölcsönt kérő számára, hogy olyan kölcsönt vegyen fel, melynek feltételei jobbak, mint a pénzpiacon hozzáférhető hasonló konstrukciók. Az állami garanciának köszönhetően a kölcsönt kérőnek megvan a lehetősége a csökkentett kamatok megkapására, vagy kisebb fedezet szolgáltatására. Az állami garancia nélkül esetenként nem lenne képes olyan pénzügyi intézményt találni, mely bármilyen feltételekkel kölcsönt biztosítana számára. (...) Az állami garanciából eredő előny abban rejlik, hogy a viszonylagos kockázatot az állam vállalja. Ezt a kockázatvállalást elvileg megfelelő díj formájában kellene kiegyenlíteni. A díjról való lemondás az államnak erőforrás-vesztéséget jelent, ugyanakkor kedvezményt a vállalkozás számára. Következésképpen a 87. cikk (1) bekezdésének értelmében az állami támogatás abban az esetben is fennáll, mikor a felkínált garanciához nem kapcsolódik semmilyen kifizetés” ⁽⁴⁾.

a) Gazdasági előny

- (25) A tényállásnál annak megállapításáról van szó, hogy a garanciára kínált prémiumok megfelelnek-e egy összehasonlítható piaci árnak. Az állami támogatások ellenőrzé-

sének általános elveiből és az idézett rendelkezésekből következik a garanciákról szóló közlemény elve: egy garancia állami támogatástól való mentességének mérőeszköze a piac. Valójában, ha az állam a garanciáért cserébe olyan díjban részesül, mely megegyezik azzal, amit egy magáncég kapna ugyanolyan kedvezményezettől, a kedvezményezettnek nem származna semmilyen előnye és az állam befektetőként, vagy a pénzpiacon tevékenykedő magánhitelezőként lenne jelen. Ellenkező esetben, ha a kedvezményezettek által fizetett ár és a garanciára alkalmazott feltételek kedvezőbbek a piaci árnál és feltételeknél, egyértelműen megállapítható a gazdasági előny a kedvezményezett számára, tehát a Szerződés értelmében (ha az egyéb feltételeknek eleget tettek) állami támogatásról van szó.

- (26) A garanciákról szóló közlemény 4.3. pontja hat olyan feltételt jelöl meg, melyek alapján a Bizottság meg tudja határozni, hogy egy állami garanciákkal működő rendszer állami támogatásnak minősül-e. Ezért a Bizottságnak mindenek előtt azt kell értékelnie, hogy a bejelentett rendszer megfelel-e ezeknek a feltételeknek, hiszen ezzel azonnal ki lehetne zárni a támogatási elemeket.
- (27) A 4.3. pont szerint az állami garancián alapuló rendszerek a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősülnek támogatásnak, amennyiben megfelelnek a következő feltételeknek:
- a rendszer nem engedi garanciák nyújtását olyan kölcsönt felvevőknek, amelyeknek pénzügyi nehézségei vannak;
 - a kölcsönt felvevő az alapelvnek megfelelően képes a pénzpiacokon piaci feltételek mellett állami beavatkozás nélkül kölcsönt felvenni;
 - a garanciák meghatározott pénzügyi tevékenységhez, meghatározott maximális összeghez köthetők, nem teszik ki más meglévő kölcsönök (vagy más pénzügyi kötelezettségek) 80 %-át (kivéve, ha kötvényekről vagy hasonló értékpapírokról van szó) és nem meghosszabbíthatóak;
 - a rendszer alkalmazása a kockázat reális értékelésén alapul, oly módon, hogy a kedvezményezett vállalkozás által fizetett díjak minden valószínűség szerint lehetővé teszik magának a rendszernek az önfinanszírozását;
 - a rendszer gondoskodik azokról a feltételekről, melyek alapján a jövőbeni garanciákat nyújtják, illetve a legalább évenkénti ciklikussággal ellenőrzött általános pénzügyi támogatásról;

⁽³⁾ Lásd a 2. lábjegyzetet.

⁽⁴⁾ A közlemény 2.1.1. és 2.1.2. pontjai.

f) a díjak a garancia nyújtásakor fedezetet biztosítanak az abból adódó általános kockázatokra, a rendszer adminisztrációs kiadásaira, továbbá – ahol a rendszer elindításában az állam alapokat von be – a tőke megfelelő megtérülésére.

(28) A Bizottság megjegyzi, hogy ebben az esetben az a), b), c) és e) pontok teljesülnek, míg a d) és f) pontok már nem, mivel az állam által vállalt kockázatra nem nyújt fedezetet *megfelelő díjfizetés*.

(29) A közlemény 4.3. pontjának d) és f) alpontjai értelmében a rendszer alkalmazásának oly módon kell a kockázat reális értékelésén alapulnia, hogy a rendszer valóban képes legyen az önfinanszírozásra és az összegyűlt hitel-díjak elegendőek legyenek a garancia nyújtásával járó általános kockázat valamint a rendszerrel kapcsolatos adminisztrációs költségek (illetve amikor az állam vonja be a rendszer elindításához a kezdőtőkét, a megfelelő tőkemegtérülés) fedezésére. Olaszország nem tudta a Bizottságnak bebizonyítani, hogy a rendszer által előírt nyújtott prémiumok garantálni tudják annak önfinanszírozását és fedezik az adminisztrációs költségeket.

i. A javasolt prémium elégtelensége

(30) A pénzpiacon aktív hitelintézetek erre a típusú garanciára magasabb prémiumot kérnének, mivel egyedül 2,3 % valószínűleg nem bizonyul elegendőnek az esetleges mulasztásokkal járó, akárcsak az adminisztráció összes költségének fedezésére. Ugyanez érvényes a 2004. június 3-án kelt levélben említett 2,065 %–2,603 %-ig terjedő prémiumsávra.

(31) Az olasz hatóságok korábban nem rendelkeztek hasonló állami garanciát nyújtó rendszerekkel, és ezért nincsenek olyan megbízható történelmi vagy statisztikai adataik (az ágazat mulasztásainak foka, a rendszer bevételei, illetve működtetésének valós adminisztrációs költségei), melynek alapján bizonyítani lehetne a rendszer önfinanszírozását.

(32) Az olasz hatóságok szerint a javasolt prémium hasonló piac referenciaértékeiből származik, és ezért megfelelőnek kell tekinteni. Ez azonban nem egyezik meg a Bizottság birtokában levő információkkal.

(33) Először is ugyanezek az olasz hatóságok 1998. október 7-én kelt levelükben azt állítják, hogy egy átlagos bank-

garancia piaci ára, véleményük szerint évi 0,915 %. Ez az érték messze meghaladja az olasz hatóságok által eredetileg előírt egyszéri támogatáshoz tartozó éves költséget, valamint a 2004. június 3-án kelt levélben előírt nyújtott prémiumot.

(34) Másodszor az előírt nyújtott prémium elégtelenségét a szintén az olasz hatóságok által nemrég rendelkezésre bocsátott adatok is bizonyítják. Ezek a hatóságok 2003-ban valóban piackutatást végeztek annak felbecslésére, hogy a hitelintézetek hasonló garanciák esetén milyen átlagos jutalékot számíthatnának fel. Az olasz bankoktól származó, a Bizottságnak eljuttatott levelekből kiderül, hogy az összes megkérdezett intézet évi 0,5 %-nál magasabb prémiumot alkalmazna, vagy olyan prémiumsávot, mely az Olaszország által a 2004. június 3-án kelt levélben javasoltnál magasabb. A bankok által kínált prémiumok a következők:

Banca CARIGE	évi 0,50 %-tól 0,75 %-ig
BNL	körülbelül évi 0,60 %
Unicredit	évi 0,60 %
Citigroup	évi 0,60 %
Deutsche Bank	évi 0,70 %-tól 0,80 %-ig
ABN Amro	évi 0,70 %-tól 0,75 %-ig
Banca Intesa	körülbelül évi 0,75 %
Banca di Roma	évi 0,75 %-tól 1,25 %-ig

(35) Harmadszor a javasolt prémium elégtelenségét egyértelműen alátámasztja a Bizottság kiérlelt tapasztalata a német hajózási hitelekkel kapcsolatos garanciarendszerek vizsgálatában, mely az olasz Alaptól eltérően már évek óta működik. A Bizottság 2003 decemberében jóváhagyta a német Länder-ek garancia-rendszereit (512/03⁽⁵⁾ állami támogatás), mivel a bejelentett intézkedések nem minősültek állami támogatásnak a Szerződés értelmében.

(36) A német eset ténylegesen bebizonyította, hogy a mulasztások kockázatának (és az adminisztrációs költségek) fedezéséhez magasabb prémiumok szükségesek: a német rendszerek 0,8 %-tól 1,5 %-ig éves prémiummal működtek a kedvezményezett hitelképességének megfelelően.

⁽⁵⁾ HL C 62., 2004.3.11., 2. o.

(37) Lévén, hogy a német és az olasz rendszerek lényegüket tekintve hasonlóak és hasonló problémákat vetnek fel, a Bizottság javasolta az olasz hatóságoknak, hogy alaposan vizsgálják meg a német tartományi kormányzatok rendszereiről hozott döntések tartalmát, különösen azért, mert amint az már elhangzott, a tartományi kormányzatoknak már voltak különféle garanciális rendszereik a hajózás finanszírozására. Amíg az olasz hatóságok semmiféle módon nem tudták bizonyítani, hogy a rendszer minden valószínűség szerint képes az önfinanszírozásra, a német hatóságok ehelyett jelentős mennyiségű, megbízható történelmi adatot szolgáltatottak becsléseik alátámasztására ⁽⁶⁾.

(38) Ezért a Bizottság elküldte a német regionális közigazgatási szervek rendszereiről szóló határozat egy nem bizalmas példányát. Ezen kívül Olaszország abbéli kérésének megfelelően, hogy teljes és részletes információkat kapjanak, ha lehet közvetlenül a német hatóságoktól, a Bizottság kapcsolatfelvétel céljából az olasz hatóságok és szaktanácsadók rendelkezésére bocsátotta a német hatóságok és érintett szaktanácsadók adatait.

ii. A kockázatok közti különbségtétel hiánya

(39) A Bizottság úgy ítéli, hogy az Alap nem reális kockázatelemzésen alapul és emiatt minden valószínűség szerint nem képes az önfinanszírozásra.

(40) A Bizottság birtokában levő információk bizonyítják, hogy a hajózási finanszírozás olyan ágazat, ahol lehetséges a kockázat esetenkénti becslése és abból a költségek kiszámítása, illetve, hogy létezik a hajózási hitelezésnél normálisan működő *end-financing* típusú garanciák nyújtása. Ezért a hajózási finanszírozásának az összes kedvezményezett számára ugyanazt a prémiumot előírányzó garanciális rendszere nem valószínű, hogy önfinanszírozó tud lenni. Valójában az átlagosnál kisebb kockázatú kedvezményezett számára mindig lehetséges egy olyan kezest találni, amely az átlagos prémiumnál kisebb költség mellett is hajlandó kockázatot vállalni. Hacsak egy rendszer nem kötelező, a közhatóságok által kínált garanciarendszer csak az átlagosnál nagyobb kockázat fedezésére szolgál és ezért valószínűleg nem eléggé önfinanszírozó.

(41) A rendelkezésre bocsátott információk megmutatják, hogy az Olaszország által a hajózási finanszírozására létrehozott garanciális rendszer előre meghatározott prémiumról rendelkezik és a rendszer igénybevétele nem kötelező. Ugyanakkor az Olaszország által szolgáltatott információk megerősítik, hogy lehetséges a kockázat egyes esetenkénti értékelése (illetve, hogy ezeknek a garanciák nyújtásának létezik piaca). Ezeknek

alapján nem lehet azt állítani, hogy a szóban forgó, egy prémiummal működő garanciarendszer „minden valószínűség szerint” képes az önfinanszírozásra.

(42) Amint az már elhangzott az olasz hatóságok 2004. június 3-án kelt levelükben késznek mutatkoztak egy olyan rendszer bevezetésére, amelynek alapján a különböző kockázattal bíró projektekre különböző prémiumokat alkalmaznak. Ezt a készséget azonban nem támasztották alá semmilyen konkrét javaslattal. Az új rendszert röviden bemutatták a levélben, de abból más a működésére vonatkozó egyéb részlet nem derült ki, bár az olasz hatóságoknak tudatában kellene lenniük, hogy a Bizottság döntéséhez ezek a szempontok alapvető fontosságúak.

(43) Mindenesetre még ha ezt a rendszert elegendőnek is kellene tekinteni a kockázat reális értékeléséhez, elég lenne a javasolt prémiumok (lásd fent) alkalmazása annak bemutatására, hogy a kedvezményezett hajótulajdonosok hasznot tudnának-e húzni az intézkedésből.

iii. Az adminisztrációs költségek fedezése

(44) Az olasz hatóságok nem szolgáltatottak megbízható és részletes becsléseket az Alap tervezésével, összeállításával és kezelésével kapcsolatos összes adminisztrációs költségről a Bizottságnak és ezt a hiányt azóta sem pótolták annak ellenére, hogy a kérdés már az eljárást megindító határozatban felmerült.

(45) A Bizottság ezenkívül úgy ítéli meg, hogy amennyiben az összegyűlt prémiumok már a mulasztás eseteiben nem elégségesek az összes veszteség fedezésére, a *fortiori* nem lesz elegendő az összes adminisztrációs költség fedezésére sem.

(46) Végül az olasz hatóságok közölték a Bizottsággal, hogy a törvény előírt, míg az állam a költségvetésben előírányzott 258 228 449,54 eurót (500 milliárd lírát) az Alap működésére, viszont semmilyen tőkemegtérülést nem említett.

iv. Következtetések

(47) Összegzőképpen a felvontatott érvekből egyenlőre az derül ki, hogy az olasz hatóságok által előírányzott prémiumok vagy prémiumsávok nem képesek sem a rendszer önfinanszírozásának biztosítására, sem az adminisztrációs költségek fedezésére. Ezenfelül a rendszer alkalmazását nem támasztja alá a kockázat valószínű értékelése. A magánbefektetés kritériuma jó eséllyel nem teljesül.

⁽⁶⁾ Meg kell jegyezni, hogy a hajógyártás piaca globálisnak mondható és a hajózási hitelezésének finanszírozása legalább páneurópai szintű. A német esetből fontos elemeket lehet átvenni függetlenül attól a tényről, hogy a vizsgált rendszerek ezúttal nem Olaszországra vonatkoztak.

(48) Ezen előfeltételek alapján a Bizottság úgy ítél meg, hogy a javasolt intézkedés gazdasági előnnyel szolgál az Alap kedvezményezettjei számára.

b) Állami erőforrások alkalmazása és az intézkedés szelektivitása

(49) A rendszer egyértelműen magába foglalja az állami erőforrások alkalmazását, mivel rendelkezik állami garancia nyújtásáról és az ehhez kapcsolódó pénzügyi eszközök is az állami költségvetés mérlegéből származnak. Az állami garanciák valójában az állam számára jelenthetnek erőforrás-vesztést, mely vállalja a pénzügyi kockázatot és lemond a kedvezményezett által fizetett megfelelő díjról.

(50) Ugyanilyen kézenfekvő, hogy a rendszer szelektív, mivel az állami garanciából csak azok a hajótulajdonosok részesülnek, akik az olasz hajógyáraknál kívánnak építési vagy átalakítási munkát elvégezni (és megfelelnek az olasz törvények által meghatározott feltételeknek).

c) A verseny torzítása és a kereskedelmi forgalomra gyakorolt hatás

(51) Az alap által bizonyos vállalkozásoknak nyújtott előny önmagában versenytorzító hatású, mivel az állami garanciák e vállalkozások számára egyébként hozzáférhetetlen tevékenységek előtt nyitják meg az utat. Az állami garanciák nyújtása a kedvezményezett számlájára írható, megfelelő ellenszolgáltatás nélkül ez utóbbiak számára az olasz hajóépítő iparban versenyelőnyt jelent a hasonló intézkedésből kedvezményt nem élvező európai és nem európai versenytársakkal szemben.

(52) A globális piacon a Közösségen belüli kereskedelem igen erős a hajóépítés területén. A tárgyban szereplő intézkedés ezért hatással van a tagállamok közötti kereskedelemre.

(53) Következésképpen mivel a 87. cikk (1) bekezdésének minden eleme fennáll, a bevezetni kívánt intézkedés a Szerződés értelmében állami támogatásnak minősül.

2. A támogatás közös piaccal való összeegyeztethetősége

(54) A 87. cikk (2) és (3) bekezdése kimondja azokat a feltételeket, melyek alapján egy adott támogatás összeegyeztethető vagy annak tekinthető a közös piaccal. A 87. cikk (3) bekezdésének e) pontja úgy rendelkezik, hogy a

Tanács a Bizottság ajánlására vonatkozóan minősített többséggel meghozott döntéssel meghatározza azokat a külön támogatási kategóriákat, melyek a közös piaccal összeegyeztethetőek.

(55) A bejelentés idején a hajóépítő iparnak nyújtott támogatásokat a hajóépítő iparnak nyújtott támogatások új szabályairól szóló 1998. június 29-i 1540/98/EK tanácsi rendelet⁽⁷⁾ szabályozta. Eszerint a rendelet szerint az iparágak nyújtott támogatások csak az abban szereplő feltételekre és célkitűzésekre alkalmazhatók. Ezentúl a hajóépítő ipar működéséhez nyújtott támogatások nem érvényesíthetők a 2000. december 31-e után kötött szerződésekre.

(56) 2004. január 1-jétől érvényes a hajóépítéshez nyújtott állami támogatások új szabályozása⁽⁸⁾ („a hajóépítés támogatásának szabályozása”), mely megerősítette az iparág működéséhez nyújtott bármilyen támogatás tilalmát. Ennek következményeként csak a szabályzatban meghatározott feltételeknek és céloknak megfelelő támogatásokat lehet összeegyeztethetőnek tekinteni.

(57) Az Európai Bíróság ítélete szerint⁽⁹⁾, amennyiben átmeneti szabályozás erről másként nem rendelkezik, a bejelentett állami támogatásokat az összeegyeztethetőségükről szóló határozat elfogadásának időpontjában hatályban levő normatíva szerint kell megvizsgálni. Ami ezt a tényállást illeti, a támogatást ezért a hajóépítés támogatásáról szóló szabályozás fényében kell megvizsgálni.

(58) Mikor az eljárást megindító határozatot elfogadták, már érvényben volt az 1540/98/EK rendelet, s ezért ahhoz jogalapul szolgál. Nem szükséges azonban új eljárást indítani, ha két egymást követő jogszabály tárgyat érintő rendelkezéseiben nincs számottevő különbség. Ebben az esetben egyértelműen ez a helyzet⁽¹⁰⁾.

(59) A hajóépítéshez nyújtott támogatásokról szóló szabályzat és az 1540/98/EK rendelet értelmében a szóban forgó támogatások magukba foglalják az összes fajta, hajógyárnak, hajótulajdonosnak vagy harmadik félnek hajóépítéshez és -átalakításhoz nyújtott közvetlen vagy közvetett támogatást, különösen a hitel és garancia formájában nyújtott támogatásokat, adókedvezményeket⁽¹¹⁾.

⁽⁷⁾ HL L 202., 1998.7.18., 1. o.

⁽⁸⁾ A hajógyártáshoz nyújtott állami támogatás keretszabálya (2003/C 317/06) (HL C 317., 2003.12.30., 11. o.).

⁽⁹⁾ Lásd az elsőfokú bíróság 2004. november 18-i ítéletét, T-176/01 eset, Ferriere Nord SpA kontra Bizottság, különösen a 134–140. pontokat.

⁽¹⁰⁾ Lásd T-176/01 eset, 74–82. pontokat.

⁽¹¹⁾ Lásd az 1540/98/EK tanácsi rendelet 2. cikk (2) bekezdését és a hajógyártáshoz nyújtott támogatás szabályzatának 11. pontját.

- (60) Tekintettel a közös piaccal való összeegyeztethetőségre, az eljárást megindító határozat azon a tényen alapul, hogy a tárgyban szereplő támogatás működéshez nyújtott támogatás és ezért összeegyeztethetetlen a 2001. január 1-jei 1540/98/EK tanácsi rendelet (1²) értelmében. Ez a norma a működéshez nyújtott támogatásokat nem engedélyező, hajóépítéshez nyújtott támogatásokról szóló szabályozás értelmében még mindig érvényes.
- (61) Az eljárás megindításáról szóló határozat ezenkívül megvizsgálta a támogatás összeegyeztethetősége értékelésének lehetőségét az OECD-nek a hajóépítéshez és -átalakításhoz nyújtott hiteltámogatásokról szóló rendelkezéseire (1³) figyelemmel. Megerősítést nyert, hogy bár az OECD Megállapodás és az iparági egyezmény alkalmaz normákat a garanciák területén, a Megállapodás minimális referencia-prémiumokra vonatkozó rendelkezéseit nem lehetett alkalmazni, amíg azt az iparági egyezmény résztvevői újra meg nem vizsgálták (1⁴). A helyzet még mindig ez.
- (62) Nem történt meg ehelyett a támogatás 1540/98/EK tanácsi rendelet által meghatározott összeegyeztethetőségről szóló egyéb rendelkezésekre figyelemmel történő vizsgálata, mivel egyértelmű volt, hogy a kérdéses támogatást nem a bezárásra, a megmentésre és az átszervezésre, nem az innovatív beruházásokra, nem kutatás és fejlesztésre és nem környezetvédelemre szánták. Szintén egyértelmű, hogy a támogatás nem e célok elérését, vagy a rendelkezések fényében ugyan kis mértékben de eltérő, hajóépítéshez nyújtott támogatásokról szóló szabályozás megvalósítását szolgálja. Ugyanígy világos, hogy a támogatás nem más, jelenleg a hivatkozott szabályozás által felkarolt horizontális célkitűzések (képzés, foglalkoztatás, KKV-k promóciója) megvalósítására szolgál.
- (63) Azt is ki kell hangsúlyozni, hogy az olasz hatóságok sohasem állították, hogy a támogatást összeegyeztethetőnek kell tekinteni. Ennek következményeként sosem szolgáltatottak a Bizottságnak olyan információkat, melynek alapján értékelni lehetne, hogy a támogatás részesülhet-e a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdésében szereplő általános tilalmak alóli valamely mentességből.
- (64) A fentiekre figyelemmel a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a jelen esetben semmilyen mentesség nem érvényes a hajó-

építés iparágban nyújtott állami támogatások tilalma alól, tehát az állami támogatásnak minősített intézkedés összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

VI. KÖVETKEZTETÉSEK

- (65) Az előzőek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a *Fondo speciale di garanzia per il credito navale*-ra vonatkozó támogatási rendszer a közös piaccal összeegyeztethetetlen, állami támogatásokat nyújtó rendszer,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az állami támogatási rendszer, amelyet Olaszország az 1998. november 30-i 413. sz. törvény 1. cikkével módosított és a Pénzügyminiszter költségvetésről és gazdasági programozásról szóló 2000. december 14-i rendeletével kiegészített 1997. július 31-i 261. sz. törvény 5. cikkének értelmében a hajófinanszírozás számára engedélyezni kíván, összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A hivatkozott támogatási rendszer ezért nem alkalmazható.

2. cikk

Olaszország az erről a határozatról szóló értesítést követő két hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot a megfeleléshez szükséges intézkedésekről.

3. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. április 6-án.

a Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

(1²) Lásd az 1540/98/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (1) bekezdését.

(1³) Lásd az 1540/98/EK tanácsi rendelet 3. cikkének (4) bekezdését.

(1⁴) Lásd a hajóépítés támogatásáról szóló szabályozás 23. pontját, mely ugyanazokra – az eljárás megindításáról szóló határozatban idézett – OECD rendelkezésekre hivatkozik.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. szeptember 4.)

az egyes építési termékek külső tűz hatása alatti viselkedésére vonatkozó osztályozás keretében a tetőkön alkalmazott kéthéjú, fémfalú szendvicspanelek besorolásának megállapításáról

(az értesítés a C(2006) 3883. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/600/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 20. cikkének (2) bekezdésére,

mivel:

(1) A 89/106/EGK irányelv szerint az építmények nemzeti, regionális és helyi szinten eltérő védelmi szintjének figyelembevétele érdekében szükséges lehet az értelmező dokumentumokban olyan osztályokat meghatározni, amelyek megadják a termékek egyes alapvető követelmények tekintetében tanúsított viselkedését. Ezek a dokumentumok a 89/106/EGK irányelv értelmező dokumentumairól szóló bizottsági közlemény ⁽²⁾ formájában jelentek meg.

(2) A tűzvédelemre vonatkozó alapvető követelmény tekintetében a 2. értelmező dokumentum felsorol több, egymással összefüggő intézkedést, amelyek együttesen meghatározzák a tagállami szinten kialakítandó tűzvédelmi stratégiákat.

(3) A 2. értelmező dokumentumban meghatározott egyik intézkedés szerint egy adott területen a tűz és a füst kialakulását és terjedését az építési termékeknek a tűz teljes kifejlődéséhez való hozzájárulási képessége korlátozásán keresztül kell korlátozni.

(4) E korlátozás szintje csak a végleges, beépített állapotban lévő termékek tűz hatása alatti viselkedése alapján fejezhető ki.

(5) A 89/106/EGK tanácsi irányelvnek a tetők és fedélhéjazatok külső tűz hatása alatti viselkedésének osztályozása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2001. augusztus 21-i 2001/671/EK bizottsági határozat harmonizált megoldásként osztályozási rendszert fogadott el ⁽³⁾.

(6) Egyes építési termékek esetében a 2001/671/EK határozattal kialakított osztályozási rendszert szükséges használni.

(7) Egyes tetőknek és fedélhéjazatoknak a 2001/671/EK határozattal kialakított osztályozási rendszer szerinti, külső tűz hatása alatti viselkedése kellően megalapozott és jól ismert a tagállamok tűzvédelmi szabályozó hatóságai előtt, ezért ezek a hatóságok a kérdéses viselkedés tekintetében nem kívánnak meg vizsgálatokat.

(8) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Építésügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

E határozat melléklete meghatározza azokat az építési termékeket, amelyek külön vizsgálat nélkül megfelelnek a külső tűz hatása alatti viselkedésre vonatkozó valamennyi követelménynek.

2. cikk

E határozat melléklete meghatározza azokat a konkrét osztályokat, amelyeket az egyes építési termékekre a külső tűz hatása alatti viselkedés tekintetében a 2001/671/EK határozattal elfogadott osztályozási rendszer keretében figyelembe kell venni.

⁽¹⁾ HL L 40., 1989.2.11., 12. o. A legutóbb az 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 284., 2003.10.31., 1. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL C 62., 1994.2.28., 1. o.

⁽³⁾ HL L 235., 2001.9.4., 20. o.

3. cikk

A termékeket szükség szerint végleges, beépített állapotukban kell tekintetbe venni.

4. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 4-én.

a Bizottság részéről
Günter VERHEUGEN
alelnök

MELLÉKLET

A mellékletben megadott táblázat felsorolja azokat az építési termékeket, amelyek külön vizsgálat nélkül megfelelnek a külső tűz hatása alatti viselkedésre vonatkozó valamennyi követelménynek.

Táblázat

TETŐKÖN ALKALMAZOTT KÉTHÉJÚ, FÉMFALÚ SZENDVICS-PANELEK KÜLSŐ TŰZ HATÁSA ALATTI VISELKEDÉSI OSZTÁLYAI

Termék ⁽¹⁾	A termék leírása	Kitöltőanyag és legkisebb sűrűsége	Osztály ⁽²⁾
Tetőkön alkalmazott acél-, rozsdamentes acél vagy alumíniumfalú szendvicspanelek	az EN 14509 szerint ⁽¹⁾	PUR 35 kg/m ³ vagy	B _{ROOF} (t1)
		ÁGY (lamellák) 80 kg/m ³ vagy	B _{ROOF} (t2)
		ÁGY (teljes kitöltés, lemezekkel) 110 kg/m ³	B _{ROOF} (t3)

⁽¹⁾ Külső fém profillemez héjalású panelek, a következők szerint:

- acél- vagy rozsdamentes acél héjalás esetén a héjalás vastagsága legalább 0,4 mm;
- alumíniumhéjalás esetén a héjalás vastagsága legalább 0,9 mm;
- a panelek hosszanti toldásánál a külső fémhéjalást át kell vezetni a találkozási vonalon oly módon, hogy a találkozási vonal másik oldalán legalább 15 mm szélességben átfedjen, vagy a toldást teljesen lefedő fém záróelemet kell alkalmazni, vagy a toldás hossza mentén kellő magasságú álló fémkorcot kell kialakítani;
- a panelek keresztirányú toldásánál a külső fémhéjalást legalább 75 mm szélességű átfedéssel kell csatlakoztatni;
- a száraz bevonaton mérve legfeljebb 0,200 mm névleges vastagságú, legfeljebb 8,0 MJ/m² bruttó hőtermelő képességű, száraz állapotban legfeljebb 300 g/m² fajlagos tömegű, folyadék formájában felvitt PVC festékből álló légköri hatások elleni védőbevonat; vagy az előzőeknél kisebb értékekkel rendelkező tetszőleges vékony festékréteg;
- védelem nélküli elemszél esetén az EN 13501-1 szerint legalább D-s3, d0 tűzveszélyességi osztály.

⁽²⁾ A 2001/671/EK határozat mellékletében található táblázat szerinti osztály.

Jelölések: PUR = poliuretán; ÁGY = ásványgyapot; PVC = poli(vinil-klorid). PCS = gross calorific potential.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2006. szeptember 5.)

a rizstermékekben a nem engedélyezett, géntechnológiával módosított „LL RICE 601” szervezetre vonatkozó szükségintézkedésekről

(az értesítés a C(2006) 3932. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/601/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 53. cikke ⁽²⁾ bekezdésének második albekezdésére,

mivel:

- (1) A géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének ⁽²⁾ bekezdése és 16. cikkének ⁽²⁾ bekezdése rendelkezik arról, hogy géntechnológiával módosított élelmiszert vagy takarmányt ⁽²⁾ nem szabad forgalomba hozni a Közösségben a rendelettel összhangban megadott engedély nélkül. E rendelet 4. cikkének ⁽³⁾ bekezdése és 16. cikkének ⁽³⁾ bekezdése előírja, hogy géntechnológiával módosított élelmiszert vagy takarmányt csak akkor szabad engedélyezni, ha kérelmezője megfelelő és kielégítő mértékben bizonyította, hogy a termék nem gyakorol kedvezőtlen hatást az emberi egészségre, az állati egészségre vagy a környezetre, nem téveszti meg a fogyasztót vagy a felhasználót, és nem különbözik a helyettesíteni kívánt élelmiszertől vagy takarmánytól olyan mértékben, hogy szokásos fogyasztása táplálkozási szempontból előnytelen legyen az állatokra vagy emberekre.
- (2) 2006. augusztus 18-án az Amerikai Egyesült Államok hatóságai arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy a közösségi forgalomba hozatali engedéllyel nem rendelkező „LL RICE 601” elnevezésű, géntechnológiával módosított rizzzel szennyezett rizstermékeket (a továbbiakban: szennyezett termékek) találtak az Egyesült Államok piacán a 2005-ös termésből származó, kereskedelemre szánt hosszú szemű rizsből vett mintákban. A termékek szennyezettségét a géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizst kifejlesztő Bayer Crop Science vállalat az Egyesült Államok hatóságainak 2006. július 31-én jelentette. Az Egyesült Államok hatóságai később arról tájékoztatták a Bizottságot, hogy még nem tudható,

milyen mértékű szennyezettség keletkezett az ellátási láncban, és hogy a Közösségbe irányuló kivitel lehetséges szennyezettségéről az adott pillanatban nem szolgáltatnak információval. Ezenkívül a hatóságok tájékoztatták a Bizottságot, hogy e termékeknek az Egyesült Államokban való forgalomba hozatalát sem engedélyezték.

- (3) A tagállamok ellenőrzési kötelezettségeinek a sérelme nélkül, a szennyezett termékek lehetséges behozatalával kapcsolatban meghozandó intézkedésekre gyors és hatékony fellépést lehetővé tevő, átfogó és közös megközelítést kell alkalmazni, és el kell kerülni, hogy a helyzetet az egyes tagállamok különbözőképpen kezeljék.
- (4) A 178/2002/EK rendelet 53. cikke előírja harmadik országból behozott élelmiszere és takarmányra vonatkozó közösségi szükségintézkedések elfogadását az emberek egészsége, az állatok egészsége vagy a környezet védelme érdekében, amennyiben az érintett tagállamok intézkedéseivel a kockázatot nem lehet megfelelően csökkenteni.
- (5) Mivel a géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizs a közösségi jogszabályok értelmében nem engedélyezett, és tekintettel a 178/2002/EK rendelet 7. cikkében előírt elővigyázatossági elv figyelembe vételével az 1829/2003/EK rendelettel összhangban nem engedélyezett termékek kockázatának feltételezésére, indokolt szükségintézkedéseket bevezetni a szennyezett termékek közösségi forgalomba hozatalának megakadályozására.
- (6) A 178/2002/EK rendeletben meghatározott általános követelményeknek megfelelően elsődlegesen az élelmiszer- és takarmányipari vállalkozók jogi felelőssége, hogy az ellenőrzésük alatt álló élelmiszeripari vállalkozáson belül az élelmiszerek vagy a takarmányok élelmiszerjogi követelményeknek való megfelelését biztosítsák, és e követelmények betartását ellenőrizzék. Ennélfogva annak bizonyítása, hogy a forgalomba hozott élelmiszer és takarmány nem tartalmaz szennyezett termékeket, azok első forgalomba hozataláért felelős vállalkozó feladata. A fenti cél érdekében az e határozatban előírt intézkedések megkövetelik, hogy az Egyesült Államokból a közösségbe importált adott termékek szállítmányait csak akkor lehessen forgalomba hozni, ha azokhoz mellékelnek egy analitikai bizonylatot, amely igazolja, hogy a termékek nem szennyezettek géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizzzel. Az analitikai bizonylatot nemzetközileg elismert szabványok alapján akkreditált laboratórium állítja ki.

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb az 575/2006/EK bizottsági rendelettel (HL L 100., 2006.4.8., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

- (7) Az ellenőrzések megkönnyítése érdekében minden forgalomba hozott, géntechnológiával módosított élelmiszerhez és takarmányhoz lennie kell validált kimutatási módszernek. A Bayer Crop Science vállalatot felkérték, hogy bocsásson rendelkezésre kimutatási módszereket a géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizs kimutatására, valamint kontrollmintákat. A vállalat két módszert ismertetett, amelyeket az USA Mezőgazdasági Minisztériumának Gabona Minőségvizsgálati, Csomagolási és Raktározási Felügyelete (Grain Inspection, Packers and Stockyards Administration – GIPSA) az 1823/2003/EK rendelet 32. cikkében hivatkozott közönségi referencialaboratóriummal együttműködve validált.
- (8) Az e határozatban előírt intézkedéseknek arányosoknak kell lenniük, és csak annyiban korlátozhatják a kereskedelmet, amennyiben az feltétlenül szükséges; ebből kifolyólag csak azokra a termékekre vonatkozhatnak, amelyek esetében valószínű, hogy „LL RICE 601” rizzsel szennyezettek, és amelyeket a beérkezett információk szerint az Egyesült Államokból importálnak a Közösségbe.
- (9) Noha a Bizottság kérte, az USA hatóságai mindaddig nem tudták garantálni, hogy az Egyesült Államokból importált rizstermékek ne tartalmazzanak „LL RICE 601” rizst.
- (10) Az e határozat intézkedéseinek alkalmazási körébe nem tartozó takarmánytermékek vagy más élelmiszeripari termékek esetében a tagállamoknak kell ellenőrizniük, hogy e termékek szennyezettek-e „LL RICE 601” rizzsel. A tagállamok által szolgáltatott információk alapján a Bizottság megfontolja, hogy szükség van-e további intézkedésre.
- (11) A szennyezett termékek forgalomba hozatalának ideiglenes tiltása céljából elfogadták a rizstermékekben a nem engedélyezett, géntechnológiával módosított LL RICE 601 szervezetre vonatkozó szükségintézkedésekről szóló, 2006. augusztus 23-i 2006/578/EK bizottsági határozatot ⁽¹⁾.
- (12) Ezeket az ideiglenes intézkedéseket meg kell erősíteni.
- (13) Indokolt ezért a 2006/578/EK határozat hatályon kívül helyezése, és hogy helyébe új határozatot lépjen.
- (14) Az e határozatban előírt intézkedések szükségességét hat hónapon belül felül kell vizsgálni.
- (15) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Hatály

A határozat az Amerikai Egyesült Államokból származó következő termékekre vonatkozik:

Termék	KN-kód
hosszú szemű, forrázott, tisztított (barna) A rizs	1006 20 15
hosszú szemű, forrázott, tisztított (barna) B rizs	1006 20 17
hosszú szemű, tisztított (barna) A rizs	1006 20 96
hosszú szemű, tisztított (barna) B rizs	1006 20 98
hosszú szemű, forrázott, félig hántolt A rizs	1006 30 25
hosszú szemű, forrázott, félig hántolt B rizs	1006 30 27
hosszú szemű, félig hántolt A rizs	1006 30 46
hosszú szemű, félig hántolt B rizs	1006 30 48
hosszú szemű, forrázott, teljesen hántolt A rizs	1006 30 65
hosszú szemű, forrázott, teljesen hántolt B rizs	1006 30 67
hosszú szemű, teljesen hántolt A rizs	1006 30 96
hosszú szemű, teljesen hántolt B rizs	1006 30 98
tört rizs (kivéve, ha igazoltan nem hosszú szemű rizsből származik)	1006 40 00

2. cikk

Az első forgalomba hozatal feltételei

A tagállamok csak abban az esetben engedélyezhetik az 1. cikkben említett termékek első forgalomba hozatalát, ha a géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizs kimutatására alkalmas és validált módszeren alapuló, akkreditált laboratórium által kibocsátott és a szállítmányt kísérő eredeti analitikai bizonylat igazolja, hogy a termék nem tartalmaz géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizst.

Amennyiben az 1. cikkben hivatkozott termékek szállítmánya megosztott, akkor annak minden egyes részét az analitikai bizonylat hitelesített másolatának kell kísérnie.

⁽¹⁾ HL L 230., 2006.8.24., 8. o.

Ilyen analitikai bizonylat hiányában a Közösségben székhellyel rendelkező, a termék első forgalomba hozataláért felelős vállalkozónak meg kell vizsgálatnia az 1. cikkben említett termékeket annak igazolására, hogy az nem tartalmaz géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizst. Az analitikai bizonylat kézhezvételéig a szállítmány a Közösségen belül nem hozható forgalomba.

Pozitív (kedvezőtlen) eredményekről a tagállamok az élelmiszerekre és takarmányokra vonatkozó sürgősségi riasztórendszeren keresztül értesítik a Bizottságot.

3. cikk

További ellenőrző intézkedések

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket – beleértve az 1. cikkben említett, már forgalomba hozott termékeken elvégzett véletlenszerű mintavételeket és elemzéseket is – annak igazolására, hogy ezek a termékek nem tartalmaznak géntechnológiával módosított „LL RICE 601” rizst. Pozitív (kedvezőtlen) eredményekről az élelmiszerekre és takarmányokra vonatkozó sürgősségi riasztórendszeren keresztül értesítik a Bizottságot.

4. cikk

Szennyezett szállítmányok

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 1. cikkben említett olyan termékek, amelyekről bebizonyosodik, hogy géntechnológiával módosított „LL RICE 601”-rizst tartalmaznak, ne kerüljenek forgalomba.

5. cikk

Költségek megtérítése

A tagállamok biztosítják, hogy a 2. és 4. cikk végrehajtása során felmerülő költségeket az első forgalomba hozatalért felelős vállalkozó viselje.

6. cikk

Az intézkedések felülvizsgálata

Az e határozatban előírt intézkedések legkésőbb 2007. február 28-ig felülvizsgálatra kerülnek.

7. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2006/578/EK határozat hatályát veszti.

8. cikk

Címzettek

E határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2006. szeptember 5-én.

a Bizottság részéről
Markos KYPRIANOU
a Bizottság tagja